Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 843
Vineri 25 mai 1962

4 pagini
Preţul 20 de bani

Apropiata vizită a unei delegaţii de partid şi guvernamentale sovietice în R. P. Romînă

La invitaţia Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a Consiliului de Stat şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, o delegaţie de partid şi guvernamentală a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, în frunte cu tovarăşul N.S. Hruşciov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., va face o vizită de prietenie în Republica Populară Romînă în a doua jumătate a lunii iunie 1962.

In sala Palatului R. P. Romîne au început

Lucrările plenarei Consiliului Central al Sindicatelor

In sala Palatului R. P. Romîne au început miercuri dimineaţa lucrările plenarei Consiliului Central al Sindicatelor.

La lucrări iau parte peste 2.300 de persoane: membri Consiliului Central al Sindicatelor şi Comitetelor Centrale ale uniunilor sindicatelor, preşedinţii ai consiliilor regionale şi locale ale sindicatelor, preşedinţi de comitete ale sindicatelor din uzine şi fabrici, din gospodării agricole de stat şi staţiuni de maşini şi tractoare, fruntaşi în întrecerea socialistă.

La lucrările plenarei participă tovarăşii Nicolae Ceauşescu, membru al Biroului Politic şi secretar al C.C. al P.M.R., Leonte Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., membri ai C.C. al P.M.R. şi ai guvernului, reprezentanţi ai ministerelor şi instituţiilor centrale, ai organizaţiilor obşteşti.

Lucrările au fost deschise de tovarăşa Elena Lascu, vicepreşedinte al C.C.S.

Participanţii la plenară au aprobat următoarea ordine de zi:

1. Raport privind activitatea sindicatelor pentru îndeplinirea planului de stat pe primele patru luni ale anului 1962 şi sarcinile ce revin sindicatelor în lumina hotărîrilor adoptate de Plenara C.C. al P.M.R. din 23—25 aprilie 1962 şi a sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale.

2. Raport privind activitatea cultural-educativă desfăşurată de sindicate.

3. Referat privind activitatea sindicatelor în rîndul inginerilor şi tehnicienilor.

4. Prezentarea execuţiei bugetului sindicatelor şi a bugetului de asigurări sociale pe anul 1961 şi a proiectelor de buget pe anul 1962.

5. Unele probleme organizatorice.

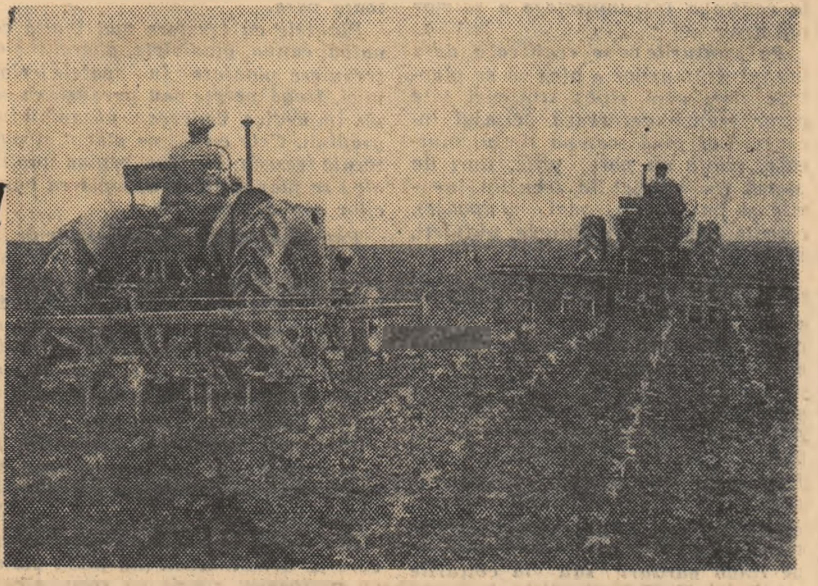
Tovarăşul **Isac Martin**, preşedintele C.C.S., a prezentat raportul la primul punct de pe ordinea de zi, tovarăşul **Vasile Muşat**, vicepreşedinte al C.C.S., raportul la cel de-al doilea punct, iar tovarăşul **Ion Coţoţ**, secretar al C.C.S., a prezentat proiectul planului de măsuri referitoare la aceste două puncte de pe ordinea de zi.

In şedinţa de după-amiază au început discuţiile în legătură cu materialele prezentate.

Lucrările plenarei continuă.

(Agerpres)

Lucrările de întreţinere a culturilor — la timp şi de bună calitate

Mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat din Pătule, regiunea Oltenia, execută praşila la floarea-soarelui.

Am asigurat toate condiţiile pentru a realiza 5.000 kg. porumb boabe la hectar

Gospodăria agricolă de stat „Donca Simo" din regiunea Dobrogea s-a angajat ca din suprafaţa de 1.600 de ha cultivată cu porumb, pe 400 de ha să obţină în acest an o producţie de 5.000 de kg de porumb boabe la ha în condiţii de neirigare.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini, gospodăria noastră a respectat întrutotul indicaţiile cu privire la alegerea şi pregătirea terenului. Astfel, încă din toamnă o dată cu arătura adîncă noi am administrat pe 350 ha, 8.545 de tone de gunoi de grajd şi 150 de tone de superfosfat. Atît îngrăşămintele naturale cît şi cele chimice au fost date în funcţie de fertilitatea fiecărei parcele.

O dată cu desprimăvărarea am făcut grăparea arăturii de toamnă de-a curmezişul, luptînd în acest fel pentru menţinerea apei în sol. Deoarece timpul s-a răcit brusc şi semănatul a întîrziat faţă de data prevăzută în plan, am întreţinut în permanenţă solul afînat şi curat de buruieni prin cultivaţie. Ultima cultivaţie a solului am făcut-o la adîncimea de însămînţare. Semănatul porumbului s-a făcut cu semănătoarea 2 SPC-2 echipată cu clapete, atunci cînd temperatura solului, la 10 cm, avea 8°C., şi timpul mergea spre încălzire. Noi am folosit şi în acest an sămînţa de porumb hibrid H.D. 302, care în condiţiile de secetă ale anului trecut ne-a asigurat o producţie medie de 2.800 kg boabe la ha. Pe tarlalele destinate porumbului de 5.000 de kg la ha, au lucrat cei mai buni mecanizatori din gospodărie. Aceasta a făcut ca să se asigure o densitate bună, rîndurile să fie drepte şi porumbul să răsară uniform. După răsărire cînd plantele au avut 4—5 frunze s-a făcut lucrarea cu sapa rotativă. Am repetat această lucrare la un interval de 6 zile deoarece am observat că apăruseră buruieni. Lucrarea am executat-o numai pe timp frumos cînd solul era uscat la suprafaţă şi plantele neturgescente. Intre prima lucrare cu sapa rotativă şi a doua, am executat prima praşilă mecanică printre rînduri la adîncimea de 8—10 cm. Recent am efectuat şi prima praşilă manuală la o adîncime de 8—10 cm.

Experienţa ne-a arătat că răritul este cheia asigurării definitive a densităţii. De aceea noi am dat o mare atenţie instruirii oamenilor care au lucrat la rărit. Răritul s-a făcut cu mîna prin smulgere, imediat după prima praşilă, lăsîndu-se cîte o singură plantă la cuib. In condiţiile specifice gospodăriei noastre cu cernoziom în diferite stadii de levigare şi un climat caracteristic de stepă, noi am lăsat între 26.000—28.000 de plante la ha.

Pentru a putea realiza producţia de 5.000 kg porumb boabe la ha, gospodăria noastră va acorda o atenţie sporită lucrărilor viitoare de întreţinere. Astfel, noi vom executa încă 3 praşile mecanice printre rînduri şi cîte 2 praşile manuale în timpul optim menţinînd umiditatea în sol şi terenul curat de buruieni.

Aplicînd cu stricteţe întregul complex de lucrări agrotehnice, sîntem siguri că vom depăşi producţia de 5.000 kg porumb boabe pe 400 ha.

MIRCEA ŞERBAN
inginer şef la G.A.S. „Donca Simo", regiunea Dobrogea

Angajamentul luat va fi îndeplinit

„Vom putea şi noi să obţinem cel puţin 5.000 kg porumb boabe la hectar, în cultură neirigată", au hotărît membrii gospodăriei noastre colective, atunci cînd au aflat că vecinii noştri, colectiviştii din comune cum sînt Insurăţei şau Mihai Bravu şi-au propus să realizeze anul acesta astfel de producţii.

Pe ce anume s-au bizuit colectiviştii cînd şi-au luat acest angajament? In primul rînd pe experienţa obţinută anul trecut, cînd pe unele parcele cultivate cu porumb boabe am realizat o recoltă de 4.000 kg la hectar.

Luînd hotărîrea ca anul acesta să dobîndim nu cîte 4.000, ci cîte 5.000 kg la hectar, noi am şi trecut din timp la lucru. Pe o suprafaţă de 190 ha pe care în 1961 s-au cultivat grîu şi orz de toamnă, mecanizatorii din brigada a 8-a de la S.M.T. Cioara-Doiceşti au executat în vara anului trecut arătură la o adîncime de 33—35 cm. Terenul respectiv a fost fertilizat, încorporîndu-se în sol o dată cu cultivaţia din primăvară, 1.100 tone mraniţă, pe mai bine de 110 hectare. Restul terenului a fost fertilizat cu un an înainte.

În primăvara acestui an, de timpuriu, mecanizatorii au executat întîi un grăpat, apoi un discuit.

Cînd a venit vremea semănatului, cu două zile înainte, tractoriştii au efectuat un al doilea discuit în scopul formării unui pat bun germinativ.

Semănatul porumbului a fost executat cu maşina 2 SPC-2. Pe unele tarlale, am folosit sămînţă de porumb dublu hibrid HD 300 şi 313, iar pe altele HD 405. Întreaga suprafaţă de 190 ha a fost anul acesta semănată în cuiburi.

Deoarece după semănat au căzut ploi şi ulterior s-a format crustă la suprafaţa terenului, mecanizatorii din brigada de tractoare care ne deserveşte au efectuat o lucrare cu sapa rotativă.

După răsărirea plantelor, colectiviştii au trecut la completarea golurilor cu boabe aproape încolţite. Cînd porumbul a avut 3—4 frunze, mecanizatorii au executat o praşilă mecanică, iar colectiviştii au prăşit pe rînd.

La îndrumarea organizaţiei de partid, mecanizatorii, brigadierii şi şefii de echipă s-au străduit să realizeze lucrări de foarte bună calitate. Astfel, la noi nu s-au înregistrat cazuri de tăiere a plantelor, terenul a fost bine afînat, pe tarlalele de porumb buruienile au fost înlăturate cu desăvîrşire.

O mare grijă am acordat asigurării densităţii normale de plante la hectar. Pe unele terenuri pe care s-a folosit sămînţă HD 300 şi 313 s-au asigurat între 30.000—35.000 plante la hectar, iar pe cele unde s-a folosit sămînţă HD 405 — cîte 28.000—30.000 plante la hectar.

A doua praşilă la porumb o vom efectua după circa 6—8 zile, folosind sapa rotativă. După alte 6—8 zile, vom aplica încă o praşilă mecanică şi una manuală pe rînd.

Astfel vom asigura porumbului 3 praşile mecanice şi 3 manuale. Dacă va fi nevoie, vom executa şi o a 4-a praşilă.

Colectiviştii noştri sînt hotărîţi să întreţină în mod exemplar cele 190 ha cu porumb, astfel încît să creeze condiţii nu numai pentru îndeplinirea, ci şi pentru depăşirea angajamentului de a realiza 5.000 kg porumb boabe la hectar în cultură neirigată.

Ing. CONSTANTIN ŞONERU
de la gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" satul Radu Vodă, comuna Cioara Doiceşti — regiunea Galaţi

Fruntaşi la întreţinerea culturilor

Membrii gospodăriei agricole colective „Lev Tolstoi" din comuna Bulgăruş, raionul Sînnicolau Mare, au hotărît ca în acest an să obţină recolte şi mai bune faţă de anul trecut. De aceea, ei acordă o mare atenţie întreţinerii culturilor, făcînd lucrări de bună calitate. Colectiviştii din această gospodărie au terminat printre primii din raion grăparea şi lucrarea celor 680 de ha de porumb cu sapa rotativă. La jumătatea lunii mai, colectiviştii executaseră şi prima praşilă manuală pe suprafaţa de 200 de ha cultivată cu sfeclă de zahăr, a celor 10 ha cu tutun şi 15 ha cu cartofi. În prezent, lucrările de întreţinere sînt în toi şi în grădina de legume, în suprafaţă de 27 de ha, în care s-au plantat 10 ha cu roşii, 3 ha cu pepeni, ceapă, castraveţi, morcovi şi altele.

O atenţie deosebită au acordat colectiviştii extinderii culturilor intercalate. Ei au semănat printre cuiburile de porumb, fasole pe 100 de ha şi dovleci pe 400 de ha.

În fruntea lucrărilor de întreţinere a culturilor şi a extinderii culturilor intercalate au fost colectiviştii Uibaru Remus, Trafnic Iosif, Dan Ioan, Kinki Nicolae, din brigada I, precum şi Dan Letiţia, Holtsz Maria şi Străuţ Maria din brigada a II-a.

BURTA BUMBU
corespondent

Combaterea unor boli şi dăunători la legume

Pentru sporirea producţiei de legume un rol important îl au măsurile de combatere a bolilor şi dăunătorilor. Fiecare legumicultor trebuie să aplice un minim de măsuri de combatere, deoarece fără ele plantele nu se pot dezvolta normal şi nu se pot obţine legume de calitate şi mai timpurii. Pentru obţinerea de legume timpurii fiecare frunzuliţă este importantă, căci contribuie la acumularea în timp cît mai scurt, a substanţelor necesare pentru formarea fructelor.

Pentru asigurarea recoltei trebuie să ne îngrijim de răsad chiar de la plantare. Plantele rupte sau slabe se înlătură deoarece acestea vor cădea în primul rînd datorită bolilor şi dăunătorilor.

Culturile de vărzoase în acest timp sînt atacate de mulţi dăunători. Pentru combaterea muştei verzii se recomandă prafuri cu Lindatox pulbere 20—25 kg pe ha. La plantare răsadul de varză e bine să fie mocirlit cu Hexatox 1,5 (800 g la 100 plante). Pentru combaterea purecilor de pămînt şi a diferitelor omizi de asemenea se aplică prafuri cu Lindatox 1,5 pulbere.

Păduchii de frunze sînt distruşi uşor prin stropire cu Ekatox 0,1 la sută (100 cc la 100 l apă) însă acesta trebuie aplicat numai pînă la formarea căpăţînii.

Ceapa este una din culturile care e atacată de multe boli şi dăunători. Pentru a feri plantele de atacul muştei cepei, cînd plantele ating 2—3 cm înălţime, se face o prăfuire cu Lindatox 1,5 pulbere. Cea mai mare atenţie trebuie dată atacului de mană, mai ales la semincerii de ceapă. Pentru o combatere bună începînd cu apariţia primelor pete, se aplică stropiri cu zeamă bordeleză 0,75 la sută, la care se adaogă detersin 0,5 la sută, sau melasă 1 la sută, pentru ca picăturile de zeamă să nu se scurgă de pe frunze. Se aplică 2—4 stropiri, iar în anii ploioşi pînă la 10—12.

La apariţia primelor pete de septorioză la tomate, se aplică cu o pompă AS₁ o stropire cu zeamă bordeleză 0,5 la sută sau zineb 0,2—0,3 la sută. Stropirea trebuie făcută pe timp liniştit, orientînd capul de pulverizare spre partea inferioară a frunzelor. Stropirile se repetă după necesitate de 3—4 ori la intervale de 12—15 zile. Pătarea albă (septorioza tomatelor) este o boală care se răspîndeşte mai ales pe timp umed şi care formează pe frunze şi pe tulpini pete mici, brune care cu timpul se albesc la mijloc. Tratamentele sînt necesare atît în cîmp cît mai ales în răsadniţe, unde umiditatea e mai ridicată.

Deosebit de păgubitoare e boala denumită putregaiul inelar, care în unii ani reduce puternic recolta de **tomate şi ardei gras** în răsadniţe şi în cîmp. Boala apare în momentul cînd fructele încep să se matureze. Pe vîrful fructelor apar pete brune care se măresc, se adîncesc cuprind o bună parte din fruct şi încep să putrezească. Pentru a evita pagubele produse de această boală, trebuie ca udatul să se facă cu regularitate, fără ca să se lase pămîntul să se usuce prea mult, deoarece oscilaţiile mari ale umidităţii solului duc la apariţia bolii. Boala e favorizată de îngrăşămintele azotoase aplicate în cantitate prea mare, mai ales de bălegar.

Castraveţii în răsadniţe şi în cîmp se îngrijesc începînd cu apariţia primelor frunze, aplicîndu-se 2—3 stropiri cu zeamă bordeleză 0,75 la sută pentru combaterea manei, antracnozei şi bacteriozei. Dacă se observă că apare făinarea se pot face stropiri cu sulf muiabil 0,4 la sută (400 g la 100 l apă) sau prăfuiri cu sulf praf 2,5 gr pe m.p. (25 kg la ha). Stropirile şi prăfuirile cu sulf au eficacitate şi împotriva păianjenului roşu.

Aplicarea tratamentelor recomandate mai sus, asigură combaterea bolilor şi dăunătorilor, însă trebuie să se ţină seamă că măsurile de combatere dau rezultate şi mai bune atunci cînd sînt aplicate în complex cu regulile agrotehnice.

Ing. T. BACIU

Pepiniera gospodăriei agricole de stat Moara Grecilor, regiunea Iaşi, are o suprafaţă de 15 hectare plantate cu puieţi de diferite specii. În primăvara acestui an, gospodăria a livrat gospodăriilor agricole colective şi G.A.S.-urilor din regiune 37.000. În fotografie: echipa condusă de Ion Bîcu, la stropitul puieţilor împotriva dăunătorilor.

Irigaţii pe baze ştiinţifice

Importanţa evidenţei separate în determinarea eficienţei economice a culturilor irigate

Anul trecut s-au înregistrat importante realizări şi în domeniul irigării culturilor. Astfel, numai în sectorul gospodăriilor agricole de stat au fost irigate 62.000 de ha, adică de trei ori mai mult decît întreaga suprafaţă irigată în ţară înainte de 1944. Din suprafaţa amintită, culturile de porumb cuprind circa 26.000 de ha, iar cele de grîu peste 12.000 de ha, urmînd culturile furajere, industriale, viti-pomicole etc.

Aceste realizări au fost posibile datorită importanţei acordate de partid şi guvern, atît extinderii suprafeţelor amenajate pentru irigaţii, cît şi îmbunătăţirii utilajului folosit. În scopul obţinerii unor recolte mari la culturile irigate au fost luate din timp o serie de măsuri organizatorice privitoare la asigurarea bazei materiale, aplicarea metodelor agrotehnice înaintate şi ţinerea unei evidenţe primare şi contabile separate. În acest sens s-au organizat brigăzi de culturi irigate care au fost dotate cu utilajul corespunzător suprafeţelor prevăzute în plan, s-au asigurat îngrăşămintele chimice necesare, soiurile şi hibrizii indicaţi pentru fiecare regiune etc.

Rezultatele n-au întîrziat să se arate. La culturile de păioase irigate şi în primul rînd la grîu, au fost obţinute în unele gospodării de stat, pe sute de hectare, sporuri însemnate de producţie faţă de culturile neirigate, lucru care se poate observa şi din tabelul de mai jos.

G A S.	PRODUCTIA OBTINUTA (kg/ha)		SPOR DE PRODUCTIE
	IRIGAT	NEIRIGAT	
T. VLADIMIRESCU (BANAT)	3.724	2.440	1.284
PERIAM (BANAT)	3.650	2.110	1.540
MEDGIDIA (DOBROGEA)	3.165	1.204	1.961
MĂCIN (DOBROGEA)	3.600	1.500	2.100
BORDUŞANI (BUCUREŞTI)	4.731	2.002	2.729

Producţii bune au fost obţinute şi la culturile furajere, precum şi la cele de porumb irigat.

Acum se pune problema studierii elementelor procesului tehnologic de producţie, pentru a se putea analiza şi folosi metodele de îmbunătăţire a lui şi de reducere a preţului de cost.

În acest scop este necesară întocmirea evidenţei primare şi contabile în mod separat pentru toate lucrările procesului de producţie a culturilor irigate, dîndu-se toată atenţia recoltării separate a culturilor irigate; înregistrarea producţiilor obţinute se va face de asemenea, în mod separat.

Evidenţa primară a lucrărilor executate se va trece pe parcele atît în formularele privind lucrările mecanizate (ordinul şi raportul de lucru al tractoristului, fişa lucrărilor mecanizate centralizatoare) cît şi în cele referitoare la lucrările manuale sau cu tracţiune animală (pontajul lucrărilor, fişa atelajului etc.).

Din evidenţa primară, după terminarea fiecărei lucrări aplicate unei culturi într-o parcelă, datele se trec în registrul tehnic al culturilor irigate unde există o fişă pentru fiecare cultură. Udările care se aplică cu normele respective, lucrările de pregătire a solului, însămînţarea, întreţinerea culturii şi recoltarea, fiind trecute pe parcele, dau posibilitatea să se urmărească atît eficacitatea regimului de irigaţii aplicat, cît şi complexul factorilor agrotehnici care l-au însoţit în realizarea producţiei. Toate aceste date corelate cu producţiile obţinute şi împreună cu rezultatele din cîmpurile experimentale şi demonstrative, înfiinţate în gospodării, constituie întotdeauna cele mai preţioase indicaţii în vederea luării măsurilor pentru sporirea producţiilor la culturile irigate.

Registrul tehnic al culturilor irigate mai conţine şi toate celelalte elemente referitoare la sistemul de irigaţie şi procesul de producţie, inclusiv indicii de plan: producţii şi preţ de cost. Astfel, în acest registru se mai găseşte schiţa sistemului de irigaţie, pe care sînt prevăzute culturile şi repartizarea lor pe brigăzi, schiţa hidrogeologică, fişa precipitaţiilor, vînturilor şi temperaturilor. În ultima parte, registrul se completează cu observaţiile privitoare la comportarea sistemului de irigaţie, dezvoltarea culturilor şi orice alte aspecte care fac parte din procesul de producţie. Toate acestea fac ca registrul tehnic al culturilor irigate să reprezinte sinteza evidenţei primare şi contabile a procesu-

Ing. CONSTANTIN IONESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

IN INTRECERE

Mecanizatorii din brigada a 12-a şi-au depăşit angajamentul luat

Intr-una din dimineţile de la sfîrşitul celei de-a doua decade a lunii mai, mă aflam la sediul brigăzii a 12-a condusă de comunistul Dumitru Nocicov din S.M.T. Budeşti, raionul Olteniţa, în căutarea datelor necesare unui articol despre întreţinerea culturilor. Domnea aici o forfotă veselă, care la început m-a mirat. Mă gîndeam: în loc să se fi aflat pe cîmp la lucru, iată tractoriştii sînt încă prezenţi la sediul brigăzii, pierzînd bunătate de vreme. Aşteptîndu-l pe şeful de brigadă, după care plecase un tractorist, şi care parcă într-adins întîrzia să vină, plănuisem deja un articol critic la adresa acestor mecanizatori.

— M-ar interesa activitatea mecanizatorilor din brigadă la întreţinerea culturilor, i-am spus tov. Nocicov, care între timp sosise.

— Notaţi, mi-a răspuns el de îndată (cu o vădită mîndrie pe care deocamdată n-am înţeles-o): Cu sapa rotativă am lucrat 413 ha semănate cu porumb pentru boabe şi 10 ha pentru siloz, 30 de ha cu sfeclă de zahăr şi 53 de ha cu floarea-soarelui. Prima praşilă am făcut-o, pînă acum numai la porumb şi la floarea-soarelui. De mîine, o începem pe cea de-a doua.

— Înseamnă că aţi executat de pe acum lucrări de întreţinere pe întreaga suprafaţă.

— Fireşte. Pînă de curînd, la lucrările de întreţinere sîntem fruntaşi pe staţiune.

Abia acum pricepeam de ce tractoriştii nu se aflau pe cîmp, şi bineînţeles, veselia lor. Terminaseră toate muncile şi se bucurau pe bună dreptate. Dar cum au muncit mecanizatorii din brigada a 12-a pentru obţinerea acestui succes la întreţinerea culturilor? Într-o consfătuire de producţie, ce a avut loc la începutul lunii martie, ei s-au chemat la întrecere socialistă, luîndu-şi angajamente concrete în vederea depăşirii planului campaniei de primăvară cu însemnate procente. Tot atunci s-au angajat să realizeze cît mai importante economii la piese de schimb şi la carburanţi şi să execute lucrări de bună calitate şi la timp. Comuniştii Gh. Ciocîrlan şi Ion Sîrbu, bunăoară, s-au angajat să efectueze cîte 20 de ha a.n. în plus, faţă de cît aveau în plan. Asemenea angajamente şi-au luat şi candidaţii de partid Dumitru Pavel şi Stere Dumitru, ca şi utemistul Miu Haralambie. Totodată aceştia s-au angajat să realizeze economii la piese de schimb şi la carburanţi în valoare de 10.500 de lei.

Dornici să-şi îndeplinească angajamentele luate, mecanizatorii au pornit hotărîţi la lucru. Timpul capricios le-a dat însă mult de furcă.

Pentru a executa la timp şi de bună calitate toate lucrările prevăzute în contractul încheiat cu gospodăria colectivă „I. V. Miciurin" din Budeşti, mecanizatorii au desfăşurat o însufleţită muncă în întrecerea socialistă. Fiecare tractorist a luptat pentru un loc de cinste în clasamentul întrecerii. Astfel, dacă în ultimele decade ale lunii martie în fruntea întrecerii socialiste se aflau comunistul Ion Sîrbu şi utemistul Ion C. Petre, în prima decadă a lunii aprilie întrecerea a fost cîştigată de candidatul de partid Dumitru Pavel, care a executat 36,71 ha a.n. Lupta pentru primul loc n-a încetat. Dimpotrivă. Pe măsură ce timpul s-a îmbunătăţit, munca a devenit şi mai intensă, mecanizatorii au luptat să folosească din plin mijloacele mecanizate şi vremea bună de lucru. În cea de a doua şi a treia decadă a lunii aprilie, ei au executat 140 şi respectiv 315 ha a.n.

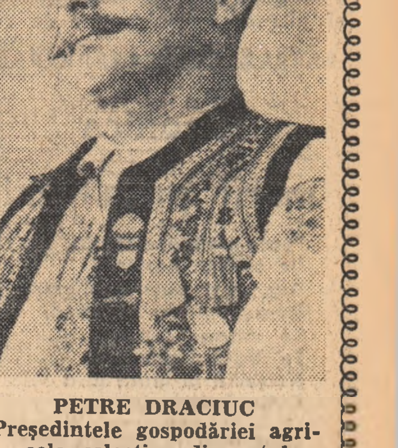
Cel mai mare volum de lucrări a fost realizat de către candidatul de partid Dumitru Stere care a efectuat în această perioadă 133,48 ha a.n. cîştigînd astfel, în ambele decade, locul întîi pe brigadă. În decadele următoare, în fruntea întrecerii socialiste s-a situat utemistul Miu Haralambie.

Bilanţul acestei însufleţite întreceri exprimat în fapte şi cifre, a fost concretizat în executarea tuturor lucrărilor din campania de primăvară la timpul potrivit şi la un înalt nivel agrotehnic — chezăşie a unor recolte bogate. Totodată mecanizatorii din brigadă au realizat un volum de lucrări cu 378 ha a.n. mai mare decît prevederile planului.

Angajamentul de a realiza 120 ha a.n. peste plan a fost astfel cu mult depăşit. *De pe acum, executînd un volum cu 40 la sută mai mare decît cel planificat (şi aceasta pînă la 20 mai a.c.), fără a face reparaţii conform hantrajului realizat de fiecare tractor, mecanizatorii şi-au depăşit şi angajamentul privind economiile la piese de schimb.*

V. CAZACU

EROI AI MUNCII SOCIALISTE

PETRE DRACIUC
Preşedintele gospodăriei agricole colective din satul Totoieşti, regiunea Iaşi.

ION STANCIU
Preşedintele gospodăriei colective „16 Februarie 1933" din comuna Baba Ana regiunea Ploieşti

Despre practica în producție a elevilor

Dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste și înzestrarea ei cu mașini tot mai perfecționate fac necesară existența unui număr corespunzător, de mecanici agricoli pentru a asigura o exploatare rațională și economicoasă a parcului de mașini, efectuarea unor lucrări de inaltă calitate. Problemele pregătirii de mecanici agricoli în ritmul corespunzător dotării agriculturii cu mașini, ale strînsei legături dintre pregătirea teoretică și cea practică au fost limpede arătate și în recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol.

Din școlile profesionale existente pe lîngă S.M.T. și G.A.S. vor păși în acest an în producție un număr însemnat de tineri mecanici agricoli, care se vor dovedi, fără îndoială, de un real folos unităților în care vor fi repartizați. Pînă atunci aceștia mai au de susținut examenul pentru obținerea certificatului de muncitor calificat iar apoi, examenul de diplomă. Fără îndoială, două momente importante în viața și munca lor.

Aceste emoții le trăiesc și cei 69 de elevi din anul III de la școala profesională de mecanici agricoli de pe lîngă G.A.S. Oltenița. De la 26 ianuarie a. c., și pînă în prezent, aceștia au efectuat practica în producție repartizați în diverse gospodării de stat din regiunea București, cu care școala a încheiat convențiile de practică. Faptul că în acest an repartizarea lor la locurile de practică s-a făcut pe grupuri mici de elevi a avut un efect pozitiv, unitățile le-au asigurat mai ușor condiții de muncă și de cazare corespunzătoare.

Din convorbirea avută în aceste zile cu directorul adjunct al școlii, tov. ing. Popescu Petre, am remarcat satisfacția sa pentru faptul că în acest an practica elevilor din anul III s-a desfășurat în condiții bune, superioare anilor precedenți. La aceasta a contribuit, în primul rînd, grija manifestată de conducerile multor gospodării de stat pentru a asigura elevilor condiții corespunzătoare de practică, știut fiind că în acest ultim semestru, viitorul mecanic agricol va trebui să se deprindă cu specificul muncii sale, astfel ca el să-și îndeplinească bine chiar din primele luni de la angajare, sarcinile de producție.

Un bun exemplu avem la gospodăria de stat Oltenița, unde inginerul mecanic Petricanu Constantin s-a ocupat mult de elevii aflați în practică, le-a dat indicații prețioase pentru munca lor, iar în timpul liber, din proprie inițiativă, le-a făcut și o recapitulare a unor lecții, legate în special de unele mașini despre care elevii căpătaseră la școală doar noțiuni teoretice.

Și la gospodăriile de stat Pietroiu, Fundeni, Dudești, elevii școlii au avut condiții bune de practică, au participat atît la reparații, în atelier, cît și la lucrările din cîmp. De asemenea, cazarea lor și masa, au fost asigurate cu o deosebită grijă.

Chiar și unele gospodării de stat ca „I. L. Caragiale" și Mînăstirea, care la început au privit cu superficialitate problema cazării elevilor, ulterior au dat dovadă de o preocupare corespunzătoare.

Pentru controlul practicii elevilor școala a delegat trei din profesorii săi. Lunar, la consiliile pedagogice, profesorii delegați au arătat constatările lor din unitățile prin care au trecut. Un fapt pozitiv este că consiliul pedagogic a criticat munca superficială a unuia dintre profesorii delegați, a cerut să nu fie neglijată întocmirea fișelor de protecția muncii — lucru constatat în unele unități, să se urmărească cu perseverență ca toate gospodăriile de stat care au primit elevi în practică să încheie convențiile respective.

★

La gospodăria de stat Budești-Negoiești, fac practică 18 elevi ai școlii profesionale de horticultură de pe lîngă G.A.S. „I. L. Caragiale". Ei au lucrat pînă acum în legumicultură la sortat răsaduri, la plantări, prășit, în pepiniera pomicolă la plivitul lăstarilor, la recoltat cireșe, în școala de vițe.

Pretutindeni au avut posibilitatea să consolideze deprinderile căpătate în școală, să cunoască noi metode de muncă, specificul lucrărilor din sectoare diferite.

După părerea unor brigadieri și muncitori ai gospodăriei, nu toți elevii au înțeles să privească cu seriozitate perioada de practică în producție. Disciplina lasă uneori de dorit iar conducerea școlii trebuie să intervină cu promptitudine. La rîndul său, conducerea gospodăriei trebuie să se preocupe de păstrarea curățeniei și schimbarea la timp a rufăriei din dormitoarele elevilor.

C. LUCIAN

La stațiunea experimentală legumicolă din Ișalnița, regiunea Oltenia, face practică și un grup de eleve din anul I de la Școala profesională horticolă din Geoagiu. În fotografie: Ing. Silvia Cristea le explică elevelor cum se face pregătirea și plantarea răsadurilor de roșii

Intensă activitate culturală în comuna Zebil

Căminul cultural din comuna Zebil, raionul Istria, desfășoară o rodnică activitate culturală. Comunistul Teodor Obreja, directorul căminului cultural, ajutat de tovarășii din colectivul său de muncă, se preocupă îndeaproape de munca cultural-educativă din comună, căutînd să atragă în această activitate tot mai mulți colectiviști tineri și vîrstnici. Astfel, în anul acesta s-a alcătuit un cor care a prezentat în fața colectiviștilor din comună și din alte localități, 9 programe. Din repertoriul corului fac parte cîntecele : „Colectivă mîndră floare", „Să fii partidului oștean" „Măreț pămînt al patriei iubite" și altele.

Pe lîngă căminul cultural își mai desfășoară activitatea și o echipă de teatru compusă din 8 persoane, care a prezentat în comună și în împrejurimi 5 spectacole cu piesa „Baba Dochia și brigadierul" de Mihail Davidoglu.

Pe membrii echipei de teatru din Zebil, i-am văzut și pe scena casei raionale de cultură Babadag întrecîndu-se în faza raională a celui de-al III-lea Festival bienal de teatru de amatori „Ion Luca Caragiale". Am remarcat printre interpreți pe tinerii colectiviști Partebună Artim, Marin Condrat și pe Marin Pantelin, care ca și la locul de muncă în gospodăria colectivă aduc un aport însemnat în activitatea formației de teatru.

Brigada artistică de agitație desfășoară, de asemenea, o activitate bogată. Programul brigăzii intitulat „Îi mulțumim partidului" a fost prezentat în trei localități ale raionului. Textul oglindea succesele deosebite obținute an de an de colectiviști în dezvoltarea și întărirea economico-organizatorică a gospodăriei lor colective. În prezent, brigada artistică de agitație pregătește un nou program intitulat „În pas cu vremea".

Tot în cadrul căminului cultural în afara programelor artistice se mai țin cu regularitate seri literare pe diferite teme, conferințe legate de munca gospodăriei colective, recenzii, seri de basm pentru cei mici, joi ale tineretului cu teme cultural-educative etc.

Un aport însemnat aduc în activitatea culturală și cadrele didactice din comună. În brigada artistică de agitație, echipa de teatru și în formația de cor o muncă deosebită desfășoară învățătoarele Aurora Leabu, Constanța Cristoiu, Valeria Neagoe, Maria Constantinescu și altele.

Prin forme tot mai variate, activitatea culturală ce se desfășoară în comuna Zebil contribuie din plin la educarea și culturalizarea colectiviștilor, la întărirea continuă a gospodăriei colective, la traducerea în viață a sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R.

C. DOLNICEANU
corespondent

16.000 de volume numără biblioteca din comuna Negrești-Oaș. Cititorii au, pe drept cuvînt, de unde să aleagă : În fotografie : colectiviști în sala de lectură.

Cărți noi

apărute în Editura Agro-Silvică de Stat

★ ★

S. STOICESCU: „Cum putem mări producția de ouă"

32 pagini — 0,60 lei

Recoltele din ce în ce mai bogate ce se obțin de către gospodăriile agricole de stat și colective creează posibilitatea ca factorul principal în creșterea păsărilor — hrana — să se găsească din abundență.

Păsările valorifică bine toate resturile și subprodusele agricole care altfel s-ar pierde. Astfel, gozurile de cereale, cerealele rămase pe miriști, unele semințe de buruieni etc., sînt consumate de păsări, scăzînd cheltuielile de întreținere și deci prețul de cost al produselor ce se obțin de la ele.

Trebuie să cunoaștem care sînt însă păsările cele mai rentabile și ce îngrijiri sînt necesare pentru a obține o producție de ouă cît mai ridicată și o greutate corporală cît mai mare.

Broșura apărută în Editura Agro-silvică, ne arată cum se face aprecierea și alegerea păsărilor ouătoare, cum trebuie să fie ele întreținute și felul în care se face planificarea muncii într-o crescătorie de păsări. Autorul a ținut seama de cele mai noi metode practicate astăzi în multe gospodării, cu ajutorul cărora creșterea păsărilor poate deveni o ramură rentabilă, constituind una din principalele surse de venituri.

C. BALACI, M. TATARLA: „Mecanizarea lucrărilor de prășit"

112 pagini — 2,95 lei

Volumul mare de lucrări care trebuie executate într-un termen relativ scurt, optim din punct de vedere al cerințelor agrotehnice, impune ca lucrările de prășit mecanic să fie bine organizate, iar agregatele să fie folosite cu întreaga lor capacitate de lucru, în vederea obținerii unei productivități cît mai ridicate.

Pentru realizarea acestor obiective este necesar ca mecanizatorii să cunoască temeinic caracteristicile și posibilitățile de lucru ale agregatelor destinate prășitului mecanic; modul corect de reglare, de exploatare și de întreținere a acestora.

Broșura „Mecanizarea lucrărilor de prășit" prezintă cerințele agrotehnice ce trebuie satisfăcute la prășitul mecanic și măsurile tehnico-organizatorice necesare pentru executarea lor : principalele tractoare și cultivatoare folosite în prezent în țara noastră la lucrările de prășit mecanic, precum și regulile de exploatare și întreținere corectă a agregatelor.

Materialul se bazează pe bogata experiență, în acest domeniu, a mecanizatorilor fruntași din agricultură.

„Cum putem obține 5.000 kg porumb boabe la hectar în cultură neirigată"

32 pagini — 0,60 lei

Porumbul este planta de bază a agriculturii nostre. El are o capacitate de producție mai mare decît celelalte cereale, iar condițiile de creștere și dezvoltare îi sînt favorabile aproape în toate zonele agricole din țara noastră. Rezultatele de pînă acum ne arată că se pot obține, fără irigare, recolte de porumb boabe de 5.000 kg la ha și mai mult, pe suprafețe întinse și în fiecare an. În experiențele făcute de Institutul de cercetări agricole de la Fundulea și la alte stațiuni experimentale s-au obținut recolte de porumb dublu hibrid foarte mari chiar în anii mai puțin favorabili din punct de vedere climatic, cum au fost anii 1958—1959.

S-au obținut recolte mari și la gospodăriile agricole de stat și colective unde s-au aplicat măsuri agrotehnice mai bune și s-au cultivat hibrizii dubli potriviți. Dintre acestea, menționăm numai cîteva la care s-au înregistrat, în anul 1961, pe suprafețe mari recolte medii de 5.000 kg și chiar mai mult la hectar : G.A.S. „Ion Roată" — raionul Urziceni a obținută o recoltă medie de 5200 kg/ha pe 880 ha ; G.A.C. Miloșești — raionul Slobozia — 5.227 kg/ha pe 515 ha ; G.A.C. Ianca — raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați — 5.272 kg/ha pe 231 ha și chiar 6.231 kg/ha pe 90 ha etc.

Recoltele mari obținute în cîmpurile de experiență unde s-au aplicat în întregime și fără nici o întîrziere toate măsurile agrotehnice ca și cele obținute în numeroase gospodării agricole de stat și colective ne arată posibilitățile pe care le avem de a obține recolte de 5.000 kg porumb boabe la hectar și chiar mai mari, dacă vom respecta toate măsurile agrotehnice indicate.

Dintre capitolele pe care le cuprinde broșura apărută în cadrul Editurii Agro-Silvice, menționăm următoarele : Cerințele porumbului față de sol și climă ; Aratul — lucrare de bază a solului ; Cum trebuie să pregătim terenul înainte de semănat ; Ce fel de porumb trebuie să semănăm; Epoca optimă de semănat — condiție importantă pentru obținerea unei recolte bogate ; Lucrările de îngrijire a culturilor de porumb.

Să înfrumusețăm satele patriei noastre

Pe an ce trece, satele noastre devin mai frumoase și mai bogate. Pretutindeni, în așezările rurale se văd semnele belșugului și ale înnoirilor. E bine să adăugăm la aceste frumuseți vestmîntul de sărbătoare al florilor. Prin zecile de nuanțe calde și luminoase, prin frunzișul bogat și contrastul de forme, florile oferă privirii trecătorilor un decor plin de prospețime și optimism, adăugînd la acestea deliciosul parfum al unora ca petunia, busuioc, regina nopții.

Demnă de remarcat și de urmat totodată este în acest sens inițiativa satelor dobrogene care, în urma colectivizării, au luat măsuri de înfrumusețare a drumurilor, construind trotuare largi cu straturi de flori, ridicînd garduri estetice, folosind materiale locale.

Ce frumos arată aceste sate ! De la depărtare se simte mîna de gospodar și dragostea pentru frumos.

Iată cîteva sfaturi care pot ajuta la continua înfrumusețare a satelor noastre :

Pe straturile ce se realizează de-a lungul drumurilor e bine să se planteze flori cum sînt : stînjenei (ale căror frunze decorează peisajul înconjurător pînă toamna tîrziu) mușcate, crăițe cu port pitic, flori de piatră (în special în locurile însorite și pe soluri mai nisipoase), creasta cocoșului, gălbinele, pufuleți, verbine.

În grădinile din fața caselor, ca și în jurul sediilor sfaturilor populare și ale gospodăriilor colective e bine ca din numărul mare de specii și de soiuri să alegem în așa fel încît să ne bucurăm de flori din primăvară și pînă toamna la căderea frunzelor. Primăvara devreme înflorește clopoțelul galben, care se împodobește de flori chiar înainte de a înfrunzi precum și cornul, gutuiul japonez. Acești arbuști pot fi plantați izolat sau în grupe de cîte 3-5 pe peluze, pe lîngă garduri sau la colțurile unor alei. Tot în acest timp, încep să înflorească părăluțele cu tulpină mică de cca 10 cm, de culoare albă, roz sau roșie, care cresc atît la soare, cît și la semiumbră, panselele, nu-mă uita, zambilele, narcizele, lalelele. Acestea se pot planta în straturi sau ronduri, iar unele din ele ca părăluțele, narcizele, lalelele, pot fi împrăștiate prin iarbă.

În luna mai, florile de liliac răspîndesc parfumul lor plăcut. Acestora le iau locul, treptat, bujorii, crinii, trandafirii și majoritatea florilor anuale ca gura leului, circiumăresele, garoafele, crinii, gladiolele, care înfloresc din abundență pînă toamna.

Cele mai decorative flori de toamnă sînt crizantemele, cu flori de diferite culori și mărimi. Decorul de toamnă poate fi întregit cu arbuști ca scumpia, ale cărui frunze se colorează în roșu aprins, manohia cu boabe albastre brumate etc.

Frumusețea unei grădini este determinată însă, pe lîngă speciile și soiurile de flori cultivate și de asocierea lor în mod armonios. Florile se aleg după culoare, epoca înfloririi, înălțime etc. Astfel, florile de înălțime mică (pansele, pufulețul, năsturei) se plantează sub formă de covor compact sau se plantează ca borduri la straturi și alei, avîndu-se grijă ca culoarea lor să fie în contrast cu cea a plantelor din straturi. Pe straturi se pot planta flori ca gura leului, circiumărese, verbine etc. Pentru gospodăriile cu sector legumicol dezvoltat, e bine să se rezerve 1-2 tocuri de răsadniță pentru producerea de răsaduri de flori ca petunia și salvia care, plantate în straturi sau în grupuri de diferite forme pe peluze înfloresc abundent toată vara.

Plantele cu creștere mai înaltă ca nalba, canna, gladiolele, gherghinele, trebuiesc plantate în spatele celor mici, lîngă perete sau garduri, ca să nu împiedice vederea ansamblului grădinii. Cele cu miros plăcut și puternic (reseda, busuioc, regina nopții, etc.) se plantează în apropierea băncilor sau a ferestrelor.

Pentru a masca un zid, un trunchi de copac, sau a decora gardurile, se plantează flori urcătoare ca vița japoneză, care are o creștere viguroasă, carpenul, glicina, iedera, zorelele, trîmbița, trandafirii, iar pe pridvoare, călțunași cu flori mari de culoare galbenă sau portocalie, cu înflorire bogată.

Pentru împodobirea balcoanelor și a ferestrelor, se pot cultiva flori ca oleandrul, mușcatele, cercelușii, asparagus, begonii.

E necesar ca să se asocieze culori care se armonizează (de pildă violet cu portocaliu, verde cu roșu, albastru cu alb, roz cu galben viu) sau nuanțe ale aceleeași culori și nu tot felul de culori în amestec, care să supere și să obosească ochiul. Astfel, roșul mușcatelor asociat cu albul petuniei contrastează plăcut cu verdele unui covor de iarbă. La fel, un strat de crăițe galbene, înconjurat de o bordură de pufuleț de culoare albastră, sau un strat de salvia roșie înconjurat de o bordură de crăițe galbene sau nucușoară albă.

Cultivînd cît mai multe flori în jurul caselor, sediilor unităților agricole și de-a lungul drumurilor vom face satele noastre tot mai frumoase.

Ing. LIVIA ȘTEFAN
I.C.H.V.

Din carnetul corespondentului

Ce n-au putut înfăptui în trecut...

An de an apele zăpezilor urmate apoi de cele ale ploilor repezi de vară inundau întinse suprafețe de fînețe, spălau pînă la pietriș ori mîleau gros grădinile cultivate de pe colinele satului, producînd însemnate pagube țăranilor din Gherța Mare.

De mult, cu ani în urmă, cineva din sat a propus ca prin muncă obștească să fie tăiat un șanț de scurgere pentru ape, de-a curmezișul părții inundabile, pentru a evita stricăciunile pe multe hectare de pășuni și livezi. Propunerea a fost găsită bună. Dar, înainte ca oamenii să se fi apucat de treabă, s-au și ivit neînțelegeri. Fiecare din ei, posesor al unei fîșii de pămînt în această parte năpăstuită a satului, ținea morțiș ca șanțul plănuit să nu-i despice locul, să nu i-l „muște" ci să i-l ocolească, trecînd pe alături, pe la... vecini. Neputîndu-se ajunge la învoiala căutată de cei mai inimoși dintre gospodari, treaba a fost amînată mereu, iar lucrurile au rămas, ca și înainte, la voia întîmplării.

★

În toamna trecută, celor 42 de familii care alcătuiau la înființare tînăra colectivă din Gherța Mare, raionul Oaș, li s-a alăturat, la îndemnul comuniștilor, întregul sat. La începutul acestei primăveri tractoarele au brăzdat ogoarele înfrățite, spărgînd și ultimele din vechile haturi, peste care a fost aruncată apoi sămînța recoltelor viitoare — a orzului și ovăzului, a florii-soarelui și a porumbului.

Lucrînd de zor, colectiviștii au terminat însămînțatul ultimelor hectare și au început lucrările de întreținere a culturilor.

Dacă treci acum prin Gherța Mare, la ieșirea din sat spre șesul Turului, privirea îți este atrasă de un lung șir multicolor de colectiviști. Ieri abia, aceiași colectiviști puteau fi văzuți cu cîteva sute de pași mai sus, spre deal, mînuind sprinten hîrlețe și lopeți. Sînt fete și flăcăi, tineri colectiviști, majoritatea utemiști, care execută importante lucrări de drenare pentru gospodăria lor colectivă. Înaintează repede, în lumina îmbelșugată a soarelui de mai, lăsînd în urmă albia lucioasă a unui canal adînc și lat, cu pereți oblici, care va colecta de aici înainte apele dăunătoare de pe o întinsă suprafață de teren. Canalul săpat pînă acum pe o distanță de peste doi kilometri, va avea o lungime de 3.050 metri și un volum de peste 7.000 m^3. În curînd, cînd lucrarea va fi terminată, mai bine de 300 hectare teren cultivabil vor fi temeinic protejate. Acest lucru va asigura o sporire considerabilă a producției plantelor furajere și livezilor, aducînd gospodăriei colective însemnate venituri. Pentru efectuarea unor lucrări de bună calitate se străduiesc aici zilnic, sub îndrumarea tehnică a inginerului Aurel Pop, zeci de tineri și tinere. Griga Ion, Sarca Ana, Pop Luscă, Talpoș Vasile, Costea Ionel, Iosif Maria, Ciurac Maria sînt numai cîțiva dintre cei mai sîrguincioși.

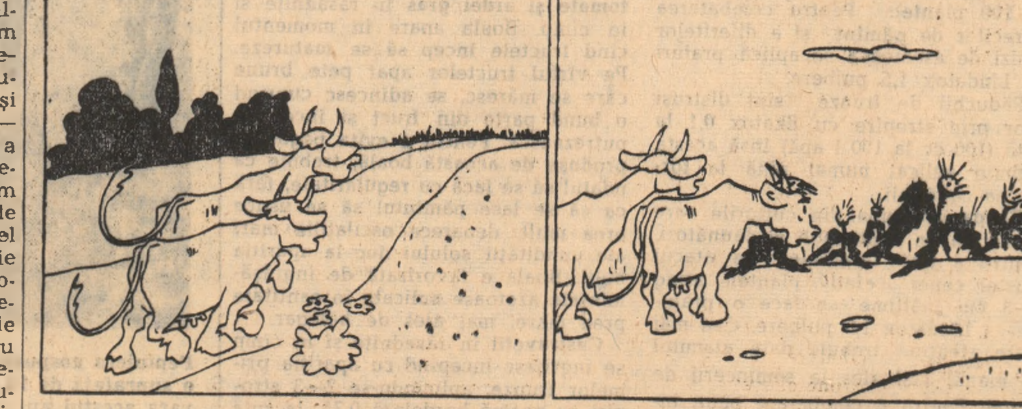
Asemenea acțiuni gospodărești au loc, desigur, în multe colective din regiunea Maramureș. (La Turț colectiviștii au încercat o lucrare asemănătoare). Sînt fapte obișnuite, zilnice, făcute de miile de colectiviști, azi gospodari pricepuți ai ogoarelor patriei.

La îndemnul comuniștilor din Gherța Mare, tinerii colectiviști în frunte cu utemiștii înfăptuiesc în aceste zile de primăvară, cu munca brațelor lor, ceea ce cu ani în urmă părinții lor, legați de petecul de pămînt, împiedicați de individualismul generat de mica lor proprietate nu l-au putut înfăptui.

E în aceste obișnuite fapte ale colectiviștilor, în planurile și realizările lor o revărsare de energie descătușată — un indiciu sigur că belșugul spre care tind, viața fericită spre care-i conduce partidul, poate fi adusă tot mai repede, cu propriile lor mîini, prin casa cea mare a colectivei, în casa fiecăruia.

VASILE SĂVINESCU

Din lipsa de preocupare a comitetului executiv al sfatului popular, în comuna Rimetea, raionul Turda, pînă în prezent nu s-au făcut lucrări de întreținere la pășunile existente.

— Iată ce mare a crescut iarba pe pășunea noastră ! — ?!?!?!

Desen de C. CRĂCIUN

Cronica marii primăveri

Poate-aceea ostenită,
De odihnă dornică,
Dar, vezi bine, mulțumită
De-a ei trudă spornică,
Se retrage Primăvara
Pe lăcașul plugului,
Netezind în toată țara
Căile belșugului.

Căci a șters, dibace tare,
De pe fața satului,
Cîtu-i țara așa mare,
Zbîrcitura hatului,
Și-l lasă o mîndrețe,
Să-l admire soarele,
Peste vară să-i răsfețe
Coșcogea ogoarele.

Pentru marea ei ispravă,
Vrednică de laudă,
La plecare, întru slavă
Lumea o aplaudă.
Grațioasa-i talie,
O admiră toată țara
C-a primit medalie !

Pilda-i neasemuită
Aripi dă țăranilor,
Rîvnă nemaipomenită
În desaga anilor :
Dornice să întreacă,
Se îndeamnă satele
Anul ăsta să ne facă
Și mai și bucatele.

Omul, în tovărășie
Bună cu mașinile,
Face spornice să fie
Holdele, grădinile,
Și pe drumul bunăstării,
Soț cu bucuriile,
Chiuie în largul zării,
Răscolind tăriile.

IGOR BLOCK

Un tînăr INIMOS

L-am cunoscut de curînd. E un tînăr de vreo treizeci de ani, potrivit la statură, robust, cu privirea galeșă și vorba domoală. Fire comunicativă, preocupat în permanență de treburile gospodăriei, totdeauna îl găsești printre colectiviști. Aceștia îl înconjoară cu dragoste și-i acordă cu încredere sfatul. „Ca inginerul nostru, mai rar...", îți răspund ei atunci cînd îi întrebi ce părere au despre Ilie Călugăreanu.

Aici, la colectiva „8 Martie" din Ulmeni, reg. București, a venit cu doi ani în urmă, direct de pe băncile facultății.

— La început mi-a fost destul de greu — își amintește el. Gospodăria era înființată doar de un an și în organizarea muncii existau încă destule deficiențe. Pe de altă parte, mie îmi lipsea experiența de producție. Nu m-am descurajat însă. Am văzut că membrii gospodăriei manifestau mult interes pentru ca treaba să meargă bine. Colectiva mi-a creat condiții bune de muncă și trai. Organizația de partid, comuniștii, mi-au acordat tot sprijinul pentru a mă acomoda cu noua mea muncă. Ei m-au ajutat și atunci cînd au observat că în activitatea mea aveam unele scăderi. Criticile, întotdeauna întemeiate, mi-au prins bine. În primul an, bunăoară, obișnuiam să lucrez de unul singur, nu prea țineam seama de părerea brigadierilor, luam hotărîri pripite. La începutul anului trecut, în ședința în care am pus ... comuniștii din gospodărie mi-au tras o „săpuneală" bună pentru aceste greșeli. Rezultatul? În prezent, hotărîrile le luăm în cadrul consiliului. De asemenea, în fiecare seară țin sfat cu brigadierii pentru a stabili ce avem de făcut a doua zi. Acum, după cum vedeți, tocmai un astfel de sfat avem.

Într-adevăr, inginerul Ilie Călugăreanu era înconjurat de Vlad Mihalache, Gheorghe Pipoș, Ștefan Ghiocel, Dumitru Nistor și ceilalți brigadieri ai colectivei. I-am rugat să-și continue nestingheriți ședința de lucru. Discuțiile n-au durat mult. Lucrurile erau clare. Brigadele de cîmp trebuiau să meargă a doua zi la prășitul florii-soarelui și sfeclei de zahăr, iar cea de construcții să continue lucrările la grajdul de vaci început. Brigada legumicolă, condusă de Constantin Păun, va transplanta roșii în cîmp.

— E lucru bun pentru o gospodărie colectivă să aibă inginer agronom — îmi spune brigadierul Mihalache Vlad, secretarul organizației de bază, cînd vede că ne interesăm de activitatea inginerului. Noi să ne întrebăm... Pînă a veni tovarășul inginer obișnuiam ca gunoiul să-l aruncăm la rîpă. Dînsul ne-a deschis ochii asupra folosirii acestui îngrășămînt. Acum am mai și cumpăra gunoi dacă am avea de unde. În anul trecut, pe ce suprafețele pe care l-am încorporat am obținut 4.500 de kg de boabe la ha, cu aproape 2.000 de kg mai mult decît media pe gospodărie. Pentru anul acesta am fertilizat cu gunoi 180 de hectare în care am semănat porumb, iar pe 50 de hectare am dat mraniță. Ne-am propus ca de pe 230 de hectare din cele 380 cultivate cu porumb să obținem cel puțin 5.000 kg de boabe la ha. Împreună cu noi, brigadierii, tov. inginer a supravegheat executarea semănatului, iar acum, zilnic, controlăm cum se face prășitul. Dimineața plecăm cu toții la cîmp și ne întoarcem seara. Colectiviștii au început să-l considere ca pe unul de-al nostru. Anul acesta, așa după cum a hotărît adunarea generală, gospodăria își va construi locuință, astfel încît și dînsul să se simtă tot mai legat de colectivă, de comună, de oameni.

La rîndul lor, ceilalți brigadieri își spun și ei părerea despre inginer. Toți au de rostit numai cuvinte de laudă. Constantin Păun, brigadierul legumicol, relevă, de pildă, faptul că inginerul agronom a fost cel care a propus ca gospodăria să-și extindă suprafețele de legume. Găsind propunerea întemeiată, adunarea generală a hotărît la începutul anului ca în 1962 să se cultive 140 de hectare cu legume, față de numai 90 cultivate cu doi ani în urmă. Tot astfel, în ceea ce privește activitatea de construcții, inginerul gospodăriei a propus, și s-a interesat îndeaproape, ca materialul necesar să fie asigurat din timp. Avînd cărămidă, ciment și o bună parte a materialului lemnos asigurat din anul trecut, în acest an gospodăria a început construcțiile din primele zile bune de lucru ale primăverii. De asemenea, tot inginerul gospodăriei a fost cel care a propus să se amenajeze în acest an un incubator tip-cameră, astfel încît colectiva să poată îndeplini planul ce și l-a propus de a crește 17.000 de pui. Incubatorul a fost amenajat sub directa îndrumare a inginerului.

Ar fi desigur multe de spus despre activitatea rodnică pe care tînărul inginer Ilie Călugăreanu o desfășoară la gospodăria colectivă din Ulmeni. Roadele ei se vădesc din plin în producțiile tot mai sporite pe care le obține gospodăria, în dezvoltarea tot mai puternică a diferitelor sale ramuri de producție.

— Munca noastră, a inginerilor, îmi spunea el la despărțire, este deosebit de frumoasă. Simt o mare satisfacție cînd mă știu luptător, aici, unde se hotărăște soarta recoltei. Prețuirea și grija pe care ne-o acordă partidul și statul nostru îmi umplu inima de bucurie. Recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. este o expresie vie a acestei griji și prețuiri. Mă voi strădui să fiu demn de încrederea ce ni se acordă nouă, inginerilor care lucrăm pe ogoare.

P. VOICULESCU

Corespondenţii voluntari ne scriu despre:

Ridicarea construcţiilor de producţie în gospodăriile colective

Din mulţimea de scrisori primite în aceste zile la redacţie, o parte se referă la o problemă de o deosebită importanţă şi actualitate: ridicarea construcţiilor agrozootehnice. Încheind cu succes campania însămînţărilor de primăvară, gospodăriile colective au început acum, paralel cu executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor, să ridice grajduri, maternităţi pentru scroafe, puierniţe şi hale pentru păsări — obiective importante ale planului de producţie, de a căror realizare depinde continua dezvoltare a producţiei obşteşti.

Din toate scrisorile pe această temă un aspect se remarcă în mod cu totul deosebit. Este vorba despre atitudinea pătrunsă de grijă şi de spirit gospodăresc a colectiviştilor care în procurarea materialelor de construcţii dau principala atenţie folosirii materialelor din resurse locale.

TRAINIC ŞI IEFTIN

„Membrii gospodăriei colective din Dărăbani, regiunea Suceava, ne scrie I. BARBACARU, au hotărît să construiască trainic şi ieftin". Din continuarea scrisorii aflăm că cea mai mare parte din materialul lemnos necesar ridicării a trei grajduri a fost procurat pe plan local, de pe terenurile neconjurătoare satului. Primele obiective date în folosinţă au fost două puierniţe. Iniţiativa justificată, fiind că anul acesta colectiva din Dărăbani pune bazele creşterii păsărilor, sector care îi va aduce însemnate venituri băneşti. Lucrările la cele trei grajduri amintite mai sus au ajuns la zidărie, astfel că se prevede terminarea lor în preajma seceratului păioaselor. Alte două grajduri vor fi construite din chirpici cu temelia de piatră. Chirpicii au fost făcuţi, iar din carierele Dodu şi Imbir s-au cărat peste 50 m.c. de piatră necesară la fundaţii. La lucrările de construcţii, scrie corespondentul nostru, s-au evidenţiat colectiviştii Gheorghe Alupoaie, Teodor Crucinschi, T. Dobrincu şi alţii.

CU SIMŢ GOSPODĂRESC

Gospodăria colectivă din Apahida, regiunea Cluj, a cunoscut în ultimii ani o puternică dezvoltare. Rezultatele superioare de producţie obţinute pînă acum i-au dat putinţa să-şi prevadă sarcini şi mai mari de dezvoltare a sectorului zootehnic. Astfel, ea şi-a prevăzut ca în acest an să pună bazele unui complex de creştere a 10.000 de păsări şi a unui complex porcin cu flux continuu. În afară de construcţiile necesare acestor două sectoare, gospodăria va mai construi alte numeroase construcţii, printre care 2 grajduri pentru 200 de vaci. Corespondenţii voluntari VASILE şi ION PETEANU care ne transmit aceste veşti, dau şi unele amănunte foarte interesante. Astfel, aflăm că, în comparaţie cu cheltuielile făcute în anii din urmă la executarea construcţiilor, valoarea obiectivelor prevăzute pentru anul 1962, va fi redusă cu mai mult de o treime. Gospodăria şi-a procurat cu cheltuieli minime, pe plan local, 1.000 m.c. de piatră, iar din rîul Someş colectiviştii au cărat toată cantitatea de nisip şi pietriş de care au nevoie. O echipă de colectivişti, anume organizată, se ocupă cu confecţionatul cărămizii. Prima partidă de 10.000 bucăţi cărămidă a şi fost arsă. Din partea consiliului de conducere, de executarea construcţiilor plănuite răspunde tovarăşul ing. Ioan Manea, preşedintele unităţii.

SUTE DE OBIECTIVE ÎN RAIONUL ADJUD

Cele 53 de gospodării colective din raionul Adjud, şi-au propus să ridice în acest an 68 de grajduri pentru vaci, 86 maternităţi de scroafe, 53 îngrăşătorii de porci, 41 saivane, 56 de coteţe de păsări, 38 de magazii, 67 de pătule. După cum uşor se înţelege, executarea unui asemenea număr de construcţii necesită un mare volum de muncă. De aceea, în majoritatea unităţilor din raion, ne scrie corespondentul GHEORGHIU ION, colectiviştii au deschis încă de la începutul lunii mai şantierele de construcţii. Asemenea şantiere pot fi văzute în satele Buda, Frumuşelu, Găiceana, Homocea, Pănceşti, Ploscuţeni, Tătărăşti, Urecheşti, Corbiţa, Răchitoasa şi în multe alte locuri.

Subliniind aceste aspecte pozitive corespondentul critică şi unele lipsuri organizatorice, din cauza cărora, în unele gospodării, ridicarea construcţiilor este îngreunată. De exemplu, sfaturile populare din comunele Floreşti, Valea Seacă şi Ursa întîrzie elaborarea către gospodării a documentelor necesare, motiv pentru care acestea din urmă nu-şi pot ridica la timp materialul lemnos ce le-a fost repartizat.

Intîrzieri în executarea construcţiilor se mai constată în unele gospodării şi din cauză că ele nu au primit la vreme documentaţia tehnică necesară începerii lucrărilor. Sînt tehnicieni constructori ca Herşcovici Armand, Gafiţa Dumitru şi Diaconu Gheorghe care au manifestat dezinteres în amplasarea la termen a construcţiilor în unităţile unde au fost repartizaţi să dea sprijin în această acţiune.

Pe bună dreptate, corespondentul, făcîndu-se ecoul dorinţei colectiviştilor, consideră că sfaturile populare raional şi comunale trebuie să sprijine mai puternic gospodăriile colective pentru ca acestea să poată executa la vreme construcţiile planificate.

ÎN GOSPODĂRIILE COLECTIVE MAI TINERE

Despre activitatea de construcţii în gospodăriile colective nou înfiinţate ne scrie corespondentul ŞTEFAN CONSTANTIN. El vorbeşte despre relaţiile de întrajutorare statornicite între gospodăriile colective din zonele de şes şi munte ale raionului Buzău. Tînăra gospodărie colectivă din satul Brăgăneasa, unitate aflată la şes, scrie corespondentul, a convenit cu o colectivă din zona de munte, cea din comuna Lapărari, pentru ca aceasta să-i furnizeze materialul lemnos de construcţii. În schimb, gospodăria din Brăgăneasa îi vinde produse vegetale din cantităţile ce-i prisosesc.

LUCRĂRILE DE CONSTRUCŢII SÎNT AVANSATE

În scopul asigurării animalelor cu adăposturi corespunzătoare, aflăm din scrisoarea tovarăşului TIBERIU MARINESCU, colectiviştii din Dăeni, raionul Hîrşova, vor executa şi în acest an un mare volum de construcţii. Au fost deja terminate 2 grajduri pentru 200 de vaci, o îngrăşătorie pentru 200 de porci şi două saivane cu capacitate de 1.000 de capete fiecare. Lor li se vor adăuga în curînd alte construcţii zootehnice executate în cea mai mare parte din piatră, chirpici, stuf şi lemn, materiale procurate din resurse locale. Sporirea numărului de construcţii se impune datorită creşterii puternice a efectivelor de animale. Gospodăria are de pe acum în fermele sale 663 de taurine, peste 450 de porcine şi nu mai puţin de 12.300 de oi.

La gospodăria de stat Moşneni, regiunea Dobrogea, se cresc mii de păsări din rasa Rhode Island. Iat-o pe una dintre îngrijitoarele fruntaşe, tovarăşa Maria Preduţ, la tabăra de vară a păsărilor, „servind" raţia de dimineaţă celor 1.200 de păsări pe care le creşte.

G. A. S. „Scînteia" — fruntaşă pe regiune

De curînd la gospodăria agricolă de stat „Scînteia" a avut loc un eveniment deosebit de însemnat pentru muncitorii, inginerii şi tehnicienii din această unitate. Gospodăriei respective i s-a decernat Drapelul de gospodărie de stat fruntaşă în întrecerea socialistă pe anul 1961 al consiliului regional al sindicatelor şi al sfatului popular al regiunii Crişana. De menţionat că recent, cu prilejul sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale, G.A.S. „Scînteia" a fost distinsă cu Ordinul Muncii cl. I, pentru rezultatele deosebite obţinute în producţie.

Darea de seamă prezentată de directorul G.A.S. „Scînteia" cu prilejul decernării Drapelului, a scos în evidenţă succesele obţinute de această unitate în cursul anului 1961. Astfel, la grîu, gospodăria a obţinut o producţie de 3.713 kg în medie la hectar pe întreaga suprafaţă de 508 ha, la porumb pe 647 de ha s-a realizat o producţie de 4.451 kg de porumb boabe la ha. În ceea ce priveşte producţia de lapte, în cursul anului 1961 gospodăria a realizat 4.150 de litri lapte de vacă pe cap de vacă furajată. A crescut şi procentul de rentabilizare al gospodăriei. Astfel, în cursul anului 1961, faţă de 564.000 de lei beneficiu planificat s-au realizat 2.051.000 de lei.

În cadrul gospodăriei s-au evidenţiat muncitorii, tehnicienii şi inginerii din secţia a III-a care antrenaţi în întrecere socialistă şi-au depăşit planul de producţie pe anul 1961, cu 22 la sută şi cei din secţia I care a dat un beneficiu total de 862.000 de lei. În fruntea întrecerii socialiste dintre brigăzile de cîmp, pe locul întîi s-a situat brigada condusă de tov. Gheorghe Borbiro, care şi-a realizat planul de producţie în procent de 123 la sută. Întrecerea socialistă dintre brigăzile zootehnice a fost cîştigată de brigada condusă de Martin Braun, unde planul anual a fost depăşit cu 25 la sută, iar beneficiul realizat s-a ridicat la 198.000 de lei.

În cadrul adunării au luat cuvîntul mai mulţi tovarăşi, printre care tov. Baciu Lucian, şeful secţiei I, care s-a angajat ca în cursul anului 1962 să realizeze cîte 4.500 de kg de grîu la ha, să depăşească cu 10 la sută planul de producţie, să reducă preţul de cost cu 2 la sută şi să dea 900.000 de lei beneficii.

În cadrul aceleeaşi adunări, tov. Gheorghe Borbiro, brigadier, s-a angajat ca împreună cu brigada sa să realizeze cîte 5.000 de kg de porumb boabe şi cîte 4.000 de kg de grîu la ha pe întreaga suprafaţă cultivată de brigada sa. Angajamente mobilizatoare şi-au luat şi tov. mecanizatori Constantin Dumitru şi Gheorghe Deneşteanu.

Discuţiile purtate şi angajamentele luate confirmă că întregul colectiv de muncitori, ingineri şi tehnicieni din gospodăria agricolă de stat „Scînteia" sînt hotărîţi să lupte pentru a se menţine în fruntea întrecerii socialiste ce se desfăşoară între gospodăriile agricole de stat din regiune, să traducă în viaţă sarcinile trasate de partid, de a produce mai mult şi mai ieftin.

TAL TEODOR
organizator de partid

Însemnări pe marginea bilanţului Trustului Gostat Bacău

Anul trecut, gospodăriile agricole de stat din regiunea Bacău au livrat fondului central al statului însemnate cantităţi de carne, lapte ouă şi alte produse. Valorificarea acestor produse animaliere a adus gospodăriilor agricole de stat importante venituri băneşti şi în acelaşi timp a constituit o preţioasă contribuţie la buna aprovizionare a oamenilor muncii.

Anul acesta, aşa cum reiese din situaţia centralizată la serviciul de evidenţă al Trustului Gostat Bacău, G.A.S.-urile au livrat, de asemenea statului, cantităţi apreciabile de lapte, carne, ouă. Numai pînă la sfîrşitul primului trimestru, s-au livrat 1.500.300 litri lapte de vacă, 364.000 kg carne şi 143.500 ouă. Există unităţi unde, datorită folosirii unor metode mai bune de muncă, bilanţul încheiat pe trimestrul I se soldează cu un însemnat spor de producţie şi o reducere a preţului de cost. La gospodăria agricolă de stat din Graşi, raionul Tg. Neamţ, de pildă, de la ferma de vaci s-a realizat un spor de 35.000 litri lapte faţă de plan. Totodată aici s-a obţinut şi o reducere a preţului de cost, de la 1,24 lei planificat la 1,18 lei pe litrul de lapte. Reducerea preţului de cost a adus gospodăriei o economie de 14.070 lei. La gospodăria agricolă de stat din Graşi se lucrează cu aceeaşi hărnicie şi pricepere şi la îngrăşatul taurinelor. Aici, la sporul mediu zilnic în greutate pe cap de vită furajată s-a realizat o depăşire de 35 grame, adică 835 grame pe zi. De asemenea, preţul de cost a fost redus cu 0,92 lei pe kg.

Succese de seamă s-au obţinut şi la gospodăria agricolă de stat din Sascut. La această unitate, producţia de lapte realizată pe primele trei luni ale acestui an a fost depăşită cu 3.400 litri, iar la preţul de cost s-a obţinut o reducere de 0,23 lei pe fiecare litru.

Bilanţul încheiat ne arată însă că nu la toate gospodăriile agricole de stat, rezultatele obţinute în sectorul zootehnic au fost pe măsura posibilităţilor existente şi al cifrelor prevăzute în planurile de producţie. Iată, bunăoară, la G.A.S. din Girov, raionul Piatra Neamţ, la ferma de vaci, producţia de lapte s-a realizat numai în proporţie de 78 la sută, înregistrîndu-se un deficit de 517 hl de lapte. Nerealizarea planului de lapte a avut ca urmare o depăşire simţitoare a preţului de cost. Într-o situaţie asemănătoare se află şi gospodăria agricolă de sta din Puleşti, unde planul la producţia de lapte a fost îndeplinit în proporţie de numai 86 la sută, iar preţul de cost a crescut cu 0,30 lei pe unitatea de produs.

Dar calculele încheiate pe primele trei luni ale anului 1962 desvăluie şi alte aspecte. Unele unităţi, deşi înregistrează un spor de producţie, totuşi preţul de cost se menţine ridicat, depăşind cifra planificată. Aşa stau lucrurile la gospodăriile agricole de stat din Răcăciuni şi din Şerbeşti, raionul Bacău. Existenţa acestui fenomen denotă că la aceste unităţi cheltuielile de producţie au fost mult mai mari decît cele prevăzute. Aceasta se întîmplă acolo unde nu este asigurată o bază furajeră bine întemeiată care să furnizeze cantităţi suficiente de nutreţuri, de bună calitate şi la un preţ de cost redus.

Rezultatele bune pe care le-au obţinut gospodăriile agricole de stat din Graşi şi Sascut constituie o dovadă de necontestat că acolo unde există preocupare pentru a se asigura hrana necesară animalelor în cantităţi suficiente şi la un preţ redus, unde inginerii şi tehnicienii supraveghează întocmirea judicioasă a raţiilor zilnice de furaje, în aceste unităţi se obţin produse mai multe, de calitate bună şi cît mai ieftine.

Indicaţiile tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej din raportul prezentat la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale trebuie să devină pentru fiecare gospodărie de stat o călăuză în munca de zi cu zi. **„Ţinînd seama de consumul crescînd de lapte la oraşe şi sate, de necesitatea aprovizionării ritmice cu materie primă a fabricilor de produse lactate puse în funcţiune şi a celor pe care le vom construi, a asigurării unor cantităţi din ce în ce mai mari de lapte pentru creşterea tineretului bovin şi porcin** — a spus tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej — **trebuie să ne concentrăm atenţia în direcţia sporirii însemnate a producţiei de lapte în toate gospodăriile agricole colective şi de stat".**

Pentru gospodăriile agricole de stat unde planul de producţie la lapte şi preţul de cost al produselor din sectorul zootehnic nu s-a realizat, bilanţul încheiat la sfîrşitul primului trimestru trebuie să constituie un prilej pentru a se face o serioasă analiză a lipsurilor existente şi a se lua cele mai eficace măsuri pentru ca pe viitor deficienţele să fie complet înlăturate.

M. DUMITRACHE

Colectiviştii din echipa de constructori de la G.A.C.-Suseni, raionul Costeşti, regiunea Argeş, lucrînd la ramele de geamuri necesare viitoarelor construcţii.

OGLINDA colectivei din GHIMBAV

● Se prevede ca la sfîrşitul acestui an încărcătura de taurine la suta de ha să fie de 71 de capete
● Fondul de bază, 430.000 de lei la suta de ha.

Este ştiut că mărturia cea mai grăitoare a dezvoltării unei gospodării colective o constituie principalii indicatori de producţie şi economici obţinuţi de respectiva unitate. Dintre aceştia, valoarea fondului de bază, producţia-marfă, veniturile băneşti şi numărul animalelor raportate la suta de hectare sînt cei mai importanţi. Ei reprezintă, aşa cum se obişnuieşte să se supună, oglinda gospodăriei.

Cum arată această oglindă la gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din Ghimbav, regiunea Braşov? Răspunsul la întrebare l-am aflat răsfoind împreună cu tovarăşii Dumitru Stanciu, preşedintele, şi Octavian Comşa, contabilul gospodăriei, dările de seamă pe ultimii ani şi planul de producţie pe anul acesta, l-am aflat vizitînd fermele de animale şi culturile unităţii.

Dintr-un început trebuie remarcat faptul că documentele amintite oglindesc cu prisosinţă strădania colectiviştilor din Ghimbav de a realiza an de an indici de producţie şi economici tot mai ridicaţi. Fiind situată în apropierea Braşovului, gospodăria a dezvoltat cu precădere sectoarele zootehnic şi legumicol, astfel încît să poată contribui într-o măsură din ce în ce mai mare la aprovizionarea oraşului cu produse agro-alimentare. Bineînţeles că n-a fost neglijată nici cultura cerealelor şi a plantelor tehnice care, după cum se ştie, constituie baza întregii producţii agricole. Ba dimpotrivă. Faptul că gospodăria a realizat anul trecut o producţie medie la ha de 2.818 kg la grîu, 22.415 kg la sfecla de zahăr, 41.700 kg la porumb pentru siloz etc., demonstrează cît se poate de clar că sporirea producţiei la culturile de cereale şi plante tehnice este o preocupare de seamă a colectiviştilor.

Ceea ce constituie însă adevărata mîndrie a colectiviştilor din Ghimbav sînt animalele de producţie. Mărind an de an numărul acestora, atît prin cumpărări, cît şi din prăsilă proprie, şi ridicîndu-le productivitatea, gospodăria a reuşit să facă din creşterea animalelor o principală sursă de venituri băneşti. Aşa după cum arată darea de seamă pe 1961, colectiva a încheiat anul trecut cu o încărcătură la suta de hectare de 53,7 taurine, din care 22,8 vaci, 114,3 ovine, 53,5 porcine, din care 9,6 scroafe.

Paralel cu sporirea numărului de animale, a crescut şi producţia acestora, au crescut cantităţile de produse valorificate şi veniturile băneşti obţinute din acest sector. Dacă ne vom referi numai la principalele produse animaliere valorificate — lapte şi carne — vom vedea că, în anul trecut, gospodăria a vîndut statului 43.832 litri şi respectiv 7.400 de kg de carne, adică cu peste 18.000 litri lapte şi circa 5.000 kg de carne la suta de hectare mai mult decît în 1960.

Cantităţi importante de produse au fost valorificate şi din sectorul vegetal. Numai cartofi, bunăoară, s-au vîndut peste 760 de tone, sfeclă de zahăr circa 3.000 de tone, cereale peste 150 de tone, precum şi mari cantităţi de produse legumicole. În total, din valorificarea produselor vegetale şi animale, gospodăria a realizat în anul trecut un venit bănesc de 4.253.263 lei, adică 423.603 lei la suta de hectare, din care 110.000 lei la suta de hectare provin din sectorul zootehnic. Obţinînd producţii şi venituri mari, gospodăria a repartizat membrilor produse şi bani în valoare de 31 de lei la ziua-muncă, din care 17 lei în numerar.

Se înţelege că la baza obţinerii tuturor acestor rezultate a stat şi stă grija permanentă a colectiviştilor pentru mărirea avuţiei obşteşti.

— Ne-am convins din proprie experienţă, ne spunea tov. Dumitru Stanciu, preşedintele gospodăriei, că cu cît averea obştească este mai mare, cu atît posibilităţile de obţinere a unor venituri băneşti sporite sînt şi ele mai mari. Lucrul acesta a fost subliniat cu deosebită tărie de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta sesiune extraordinară a Marii Adunări Naţionale, unde am participat şi eu. Faptul că în prezent obţinem venituri băneşti de milioane de lei se datoreşte în cea mai mare măsură sporirii an de an a fondului de bază.

Într-adevăr, darea de seamă a gospodăriei pe anul trecut arată că faţă de 1960, colectiviştii din Ghimbav şi-au mărit anul trecut fondul de bază cu peste 800.000 de lei, iar proprietatea obştească cu mai bine de 1.530.000 lei. La sfîrşitul anului 1961, fondul de bază al gospodăriei, raportat la suta de hectare, valora 347.738 de lei, iar proprietatea obştească 474.837 de lei.

— Rezultatele obţinute — continuă tov. Stanciu — ne fac ca pe viitor să dăm o atenţie şi mai mare dezvoltării avutului obştesc. Anul acesta, aşa după cum ne-am plănuit, vom aloca, numai din veniturile băneşti ale gospodăriei, circa 800.000 lei la fondul de bază, astfel încît valoarea acestuia la sfîrşitul anului va ajunge la peste 430.000 de lei la suta de hectare. O creştere simţitoare vor cunoaşte şi ceilalţi indicatori de plan. Încărcătura de taurine la suta de hectare, bunăoară, va fi la sfîrşitul anului 1962 de 71 de capete, iar cantitatea de lapte-marfă, raportată la aceeaşi unitate de suprafaţă, de peste 48.000 de litri. Cantitatea de carne vîndută statului la suta de hectare va fi de circa 8.000 de kg. Ca urmare, venitul bănesc obţinut la o sută le hectare de teren agricol va creşte cu peste 30.000 de lei faţă de anul trecut. Livrînd statului ritmic produsele contractate noi obţinem venituri băneşti în tot timpul anului, fapt care ne permite să repartizăm membrilor, lunar, avansuri băneşti. Pînă în prezent au fost distribuite 4 avansuri a cîte 8 lei la ziua-muncă. Lucrul acesta are o foarte mare importanţă pentru buna participare a membrilor la muncă. Aşadar, după cum vedeţi, luptăm pentru ca în acest an gospodăria noastră să prospere şi mai mult. Sarcinile izvorîte din lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale constituie un preţios ghid în activitatea noastră de viitor.

V. POMPILIU

Pepiniera viticolă — o importantă ramură de producţie a G. A. C. „Partizanii Păcii" din Cistei

Multe gospodării colective din raza de activitate a staţiunii experimentale horti-viticole din Blaj-Crăciunel au primit sprijinul cercetătorilor pentru a folosi experienţa şi practica altoirii viţei de vie. În această privinţă, au fost obţinute rezultate bune, gospodăriile respective sporindu-şi veniturile băneşti.

Gospodăria agricolă colectivă „Partizanii Păcii" din satul Cistei, raionul Alba, se găseşte situată pe lunca Tîrnavelor, între Blaj şi Teiuş. Terenul gospodăriei se întinde pe partea dreaptă a rîului Tîrnava. Circa 50 la sută din suprafaţă se află pe şes, iar restul ocupă dealurile din imediata apropiere a satului, cu expoziţie sudică.

Planul de cultură pe anul 1961 a avut următoarea structură: păioasele au ocupat o suprafaţă de 312 ha, prăşitoarele 265 ha, plantele furajere 200 ha, şcoala de viţe 8 ha, grădina de legume 5 ha; sectorul zootehnic al gospodăriei cuprindea 738 capete vite mari şi mici. În 1961 cei 364 membri colectivişti au efectuat 61.281 de zile-muncă; repartizate pe ramuri de producţie, acestea se prezintă în felul următor: la prăşitoare 12.544 zile muncă, la păioase 11.396 z.m., la şcoala de viţe 9.102 z.m., la zootehnie — 8.692 z.m., iar restul la alte munci. Se remarcă deci că şcoala de viţe, deşi ocupă o suprafaţă foarte mică, a folosit un procent de 15 la sută din totalul zilelor-muncă; în această privinţă ea se clasează pe locul al treilea între ramurile de producţie din cadrul gospodăriei.

Este important să se cunoască felul cum s-a dezvoltat sectorul pepinieristic viticol în cadrul gospodăriei Cistei.

În acest sat, înainte de colectivizare, oamenii se ocupau cu cultura plantelor de cîmp şi cu creşterea animalelor. Aici, spre deosebire de alte comune din jur, cum sînt Crăciunel de Jos, Ciumbrud, Apoldul de Sus etc., nu a existat o tradiţie în privinţa înfiinţării şi dezvoltării de pepiniere viticole. Prin pregătirea colectiviştilor la staţiunea experimentală horti-viticolă Blaj-Crăciunel, satul Cistei a devenit un centru pepinieristic important în special la altoirea viţei de vie. Evoluţia suprafeţei de şcoală de viţe în decursul anilor, precum şi producţiile obţinute se prezintă astfel:

ANUL	SUPRAFAŢA	PRODUCŢIA DE VIŢE LA HA CALITATEA I-a
1957	0,80	77.400
1958	2,00	55.950
1959	1,35	49.750
1960	5,00	77.556
1961	8,00	50,236

Rezultă că în gospodărie s-a obţinut o producţie medie pe 5 ani, de 62.178 bucăţi viţe altoite calitatea I la ha.

Aceste rezultate se datoresc muncii entuziaste a colectiviştilor, preocupării lor pentru aplicarea metodelor agrotehnice. Toamna, colectiviştii desfundă terenul cu ajutorul mijloacelor mecanizate; ridicarea biloanelor se face cu rarita tip „Crăciunel". Tot toamna, gospodăria se aprovizionează cu material, în special cu coarde altoi. De asemenea, în fiecare an, consiliul de conducere se preocupă de pregătirea de altoitori, cîte 20—25 muncitori. Aceştia sînt pregătiţi la cursurile care se organizează la staţiunea Crăciunel. În felul acesta se asigură mînă de lucru calificată necesară la lucrările de altoire. Altoirea se execută între 20 martie şi 10 aprilie, iar plantarea viţelor în biloane între 15 aprilie şi 1 mai, ceea ce corespunde deobicei, cu perioada optimă a acestor lucrări.

În cursul vegetaţiei se aplică îngrăşăminte minerale, date în 3 reprize: după plantare, cînd se formează sistemul radicular, adică la 25—30 de zile, se administrează 70 kg superfosfat, 90 kg azotat de amoniu, şi 40 kg sare potasică la ha. Aceste îngrăşăminte se amestecă şi se aplică la baza bilonului, într-un şănţuleţ făcut cu sapa. Aceeaşi doză se aplică şi după primul copcit, iar după al doilea copcit se administrează doza compusă din: 70 kg superfosfat şi 40 kg sare potasică la ha; îngrăşămintele se împrăştie printre biloane, operaţie după care se dă cu prăşitoarea.

În anii secetoşi, gospodăria agricolă colectivă din Cistei are posibilitatea să aplice şi irigatul şcolii de viţe. Sursa de apă pentru irigare o constituie rîul Tîrnava.

Recoltarea viţelor se face mecanic, cu plugul monobrăzdar mare, care execută o lucrare de bună calitate şi într-un timp scurt.

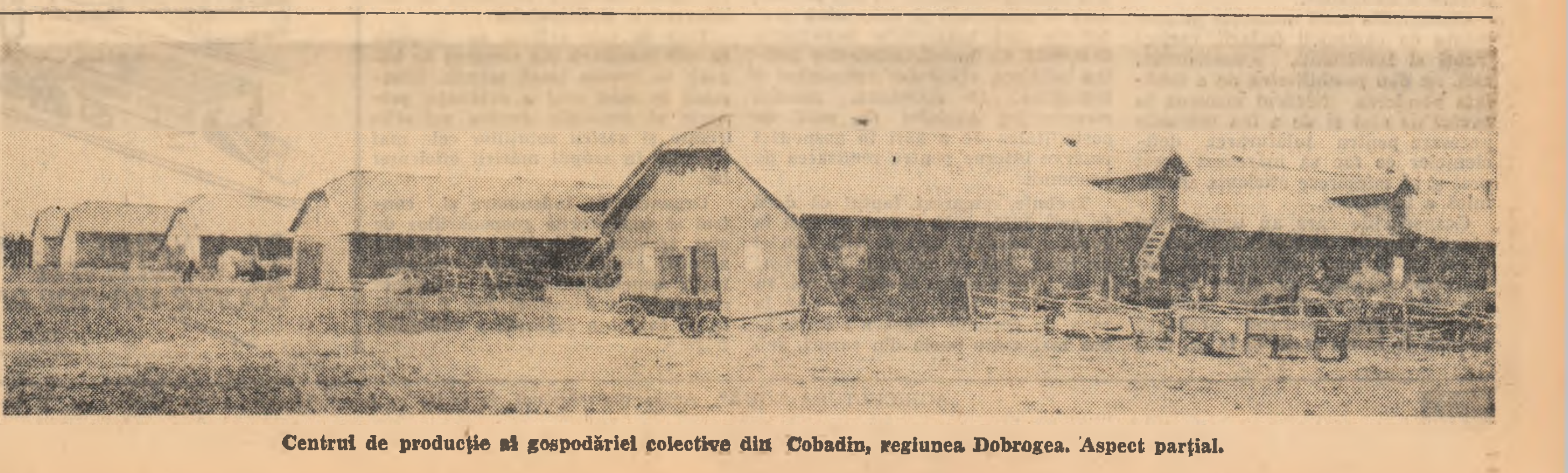
Ca urmare a obţinerii unui număr mare de viţe altoite de calitatea întîi la ha şi valorificarea lor pe bază de contract cu întreprinderea Agrosem, gospodăria a încasat venituri băneşti frumoase. Din veniturile băneşti repartizate la ziua-muncă membrilor colectivişti, 70 la sută au provenit din livrarea viţelor altoite.

În perspectivă, membrii gospodăriei colective din Cistei au posibilitatea să dezvolte sectorul pepinieristic prin crearea unei plantaţii mume de coarde altoi din soiurile raionate pe o suprafaţă de circa 60 de ha din care jumătate să fie plantată cu soiuri de masă, iar şcoala de viţe se poate extinde pînă la 10 ha. De asemenea, gospodăria are posibilitatea să pregătească, prin şcolarizare, în cadrul învăţămîntului agrozootehnic, un număr de 100 de altoitori dintre membrii colectivişti.

Prin dezvoltarea sectorului pepinieristic, gospodăria agricolă colectivă „Partizanii Păcii" din Cistei şi-a asigurat o importantă ramură de producţie, care-i aduce însemnate venituri băneşti.

MIHAI DOBIRTĂ
preşedintele G.A.C. „Partizanii Păcii" din comuna Cistei

Ing. B. BALTAGI
şef de laborator la staţiunea experimentală horti-viticolă Blaj-Crăciunel

Centrul de producţie al gospodăriei colective din Cobadin, regiunea Dobrogea. Aspect parţial.

U.R.S.S.

NOI CULTIVATOARE

La uzina „Krasnîi Aksai" (Rostov) a fost creat un cultivator cu o lățime de 3,6 m. Iată o sumară descriere a acestei mașini: pe partea din față a ramei se află cinci cuțite „labă de gîscă", în spate patru console țin o tijă. Cultivatorul este prevăzut cu două roți cu ciocuri. Noul cultivator este destinat pentru lucrarea continuă și înainte de semănat a solului. El va găsi o largă folosire în zonele de stepă și în regiunile cu umiditate scăzută. Cuțitele afînează în prealabil solul, iar tija, care se deplasează la o adîncime de 8—12 cm, distruge buruienile. Din trei asemenea mașini se poate alcătui un agregat pentru tractoarele puternice. În acest scop se folosește noul cadru de cuplare „SN-75".

La aceeași uzină a început să se producă cultivatorul „KEP-3" pentru lucrarea solului înaintea semănatului. Mașina este recomandabilă pentru solurile supuse eroziunii de către vînturi. Cuțitele late asigură tăierea integrală a stratului înierbat la o adîncime de 16 cm. Cuțitele funcționează prin vibrație grație arcurilor plasate la extremitățile suporturilor. În acest fel tracțiunile mărunte de sol nu se ridică la suprafață ci cad pe fundul brazdei. Productivitatea cultivatorului atinge 3 ha pe oră.

Tot la uzina „Krasnîi Aksai" a fost creată o mașină de rărit pentru sfeclă de zahăr. Cu ajutorul ei se va putea mecaniza procesul cu cel mai mare volum de muncă necesitat de îngrijirea sfeclei de zahăr. Mașina există în două variante: în șase rînduri pentru semănăturile irigabile și în 12 rînduri pentru cele neirigabile. Productivitatea ei este de 1,3 ha pe oră. Mașina de rărit în 12 rînduri poate fi atașată la tractoare și se poate plasa pe un șasiu autopropulsat.

R. S. Cehoslovacă

Carbamid adăugat la nutrețul pentru vite

La gospodăria școlii tehnice agricole din Litomerice și la Institutul de cercetări științifice pentru chimia anorganică din Usti nad Labem (R. S. C.) se experimentează carbamid la îngrășarea vitelor pentru carne. În condițiile adăugării la nutreț de carbamid, pentru obținerea unui spor de greutate de 1 kg este nevoie de 2,65 kg nutrețuri concentrate în loc de 4,53 kg.

Calculele preliminare au arătat că folosirea de carbamid pentru îngrășarea vitelor pentru carne, la 15.000—20.000 boi, va permite sporirea producției globale de carne cu 1,3 milioane kg și economisirea unor cantități substanțiale de nutrețuri concentrate.

R. P. Polonă

Apele de scurgere folosite ca îngrășăminte

Mai multe institute de cercetări științifice din Polonia au situat în centrul atenției lor problema folosirii apelor de scurgere industriale. În laboratoare și în condiții de cîmp se desfășoară cercetări pentru a se afla cînd anume și care anume ape de scurgere industriale trebuie folosite pentru a obține recoltele cele mai bogate. Pe solurile îngrășate cu ape de scurgere industriale se recoltează întotdeauna recolte sporite. Un spor deosebit de mare al recoltei se constată la sfecla furajeră și la porumb, la ierburi și pomi.

ȘTIRI EXTERNE

Tratativele de dezarmare de la Geneva

În ședința din 23 mai la care au luat cuvîntul reprezentanții Poloniei, Canadei, Angliei, Bulgariei, S.U.A., Nigeriei, U.R.S.S., Italiei și Suediei, Comitetul pentru măsurile care contribuie la destinderea încordării internaționale a încheiat dezbaterile în problema ordinei de zi a lucrărilor sale anterioare.

Insistînd asupra discutării în mod rodnic a problemelor importante a căror rezolvare poate aduce o contribuție însemnată la destinderea încordării internaționale, reprezentantul sovietic V. A. Zorin a arătat printre altele că ordinea de zi a comitetului trebuie să corespundă principiilor de desfășurare a lucrărilor sale care au fost stabilite de comun acord. El a subliniat că problemele prezentate de delegația sovietică, și în primul rînd problema preîntîmpinării răspîndirii continue a armei nucleare, corespund întrutotul intereselor asigurării păcii. Puterile occidentale continuă însă să insiste asupra discutării altor probleme vădit inacceptabile, încercînd mereu să reducă în cele din urmă totul la crearea pe teritoriile altor țări a posturilor de control care le sînt necesare în scopuri de spionaj.

Referindu-se la propunerile făcute în ședința din 22 mai de reprezentanții Suediei și Indiei, V. A. Zorin a arătat că, deși propunerea suedeză cu privire la discutarea unora din aspectele cele mai litigioase ale problemei privind o agresiune prin surprindere provoacă o serie de îndoieli, delegația sovietică este gata să o examineze în cadrul propunerii Indiei ca această problemă să fie discutată concomitent cu problema preîntîmpinării răspîndirii în continuare a armei nucleare. Delegația sovietică a continuat V. A. Zorin, consideră că discuția trebuie începută cu problema împiedicării răspîndirii armei nucleare.

Trupe ale S.E.A.T.O. la granițele Laosului

După trimiterea de trupe americane în Tailanda, la frontiera cu Laosul, Anglia și Australia au hotărît și ele să trimită unități militare în Tailanda, sprijinind în acest fel acțiunile agresive ale Statelor Unite. Totodată, guvernul Noii Zeelande a anunțat adoptarea unei hotărîri similare. Primul ministru Holyoake a declarat că un batalion de parașutiști totalizînd circa 300 de oameni va fi pus în stare de alarmă urmînd a fi expediat în Tailanda de îndată ce vor fi perfectate toate aranjamentele necesare. De asemenea, vor fi puse la dispoziția autorităților tailandeze un număr de avioane de transport neozeelandeze aflate în prezent la Singapore, precum și o fregată.

Condamnînd cu hotărîre trimiterea de trupe în Tailanda, prințul Sufanuvong, președintele C.C. al Partidului Neo Lao Haksat, a declarat că Statele Unite au făcut încă un pas spre înfăptuirea planului lor, de extindere a războiului din țara sa, (din Laos). Acțiunile întreprinse de S.U.A. sînt o primejdie serioasă pentru independența, pacea și neutralitatea Laosului, o provocare grosolană împotriva popoarelor și guvernelor iubitoare de pace din Asia de sud-vest și din întreaga lume.

Peste 90 la sută din teritoriul Irianului de vest este cuprins de mișcarea de partizani

Pe zi ce trece lupta pentru eliberarea Irianului de vest de sub jugul colonialiștilor olandezi, ia o amploare tot mai mare. Partizanii care luptă pentru eliberarea acestui străvechi pămînt indonezian au eliberat în dimineața zilei de 21 mai orașul Teminabuan, situat în peninsula Vogelkop.

Cu tot sprijinul moral și material al aliaților lor din N.A.T.O., și în special al Statelor Unite, cu toată concentrarea de trupe în Irianul de vest, — colonialiștii olandezi nu vor putea înfrînge voința poporului indonezian de a elibera pe frații săi din robia cotropitorilor străini. Îngrijorate de evoluția nefavorabilă a operațiunilor militare, autoritățile olandeze au hotărît evacuarea populației civile europene din șase regiuni ale Irianului de vest. Operațiunile de evacuare au și început.

Tot mai multe proteste împotriva experiențelor americane cu arma atomică

De curînd, secția de femei a organizației din East End a Comitetului londonez pentru apărarea păcii a organizat strîngerea de semnături pe o petiție adresată reginei Elisabeta a II-a, prin care cheamă la încetarea tuturor experiențelor nucleare. Reluarea experiențelor cu arma nucleară de către S.U.A., și în special intenția lor de a detona un dispozitiv nuclear în Cosmos — au fost condamnate și de Comitetul politic al organizației londoneze a Partidului cooperatist din Anglia.

În ziua de 23 mai, Ambasada S.U.A. din Bagdad, a fost vizitată de o delegație oficială a funcționarilor din Irak, care a depus o declarație în care protestează categoric împotriva experiențelor nucleare efectuate de Statele Unite. De asemenea Uko Ko Dji, vicepreședintele Consiliului pentru dezarmare din Birmania, a condamnat experiențele nucleare efectuate de S.U.A., accentuînd că acestea sînt încercări de a împiedeca realizarea dezarmării generale și totale.

Oamenii cărora le este scumpă viața și munca pașnică condamnă cu asprime tot ce pune în primejdie pacea și viitorul omenirii. Pretutindeni se aud tot mai multe glasuri de protest împotriva experiențelor americane cu arma atomică.

Eroica luptă a poporului spaniol împotriva dictaturii franchiste

A trecut aproape un sfert de veac de cînd călăul Franco, avînd sprijinul hoardelor lui Hitler și Musolini și al marilor monopoluri internaționale, a sugrumat Republica Spaniolă și a instaurat în Spania sîngeroasa dictatură fascistă. În tot acest timp, poporul spaniol a cunoscut cele mai cumplite lipsuri și suferințe. Libertățile și drepturile democratice au fost reduse la zero, s-a înăsprit la maximum exploatarea maselor muncitoare de către clasele avute. Mii și mii de patrioți au fost zvîrliți în temnițe sau trimiși în fața plutoanelor de execuție.

Dar teroarea fascistă n-a putut înfrînge hotărîrea de luptă a poporului, a eroicei sale clase muncitoare. O dovadă grăitoare a acestui fapt o constituie puternica mișcare grevistă care, așa cum aprecia agenția de presă „Union Française D'Information", „a dat o serioasă lovitură regimului franchist".

Începută la 23 aprilie de către cei 60.000 de muncitori mineri din provincia carboniferă Asturia, greva s-a extins cu repeziciune și în alte părți ale țări. Rînd pe rînd s-au ridicat la luptă muncitorii din provinciile Guipuzcoa, Biscaya, Andaluzia, Catalonia, Huelva, Leon, Oviedo, Barcelona și altele. În ultimele zile, agențiile de presă au transmis că numărul muncitorilor din Spania care au luat parte la diferite greve se ridică la aproximativ 300.000. Și nu există nici un indiciu că grevele ar fi în descreștere. Dimpotrivă, ele continuă să ia amploare. Într-o știre recentă a agenției France Presse se relatează că „grevele continuă în toate regiunile din Spania, cuprinse de cîteva săptămîni de cea mai vastă mișcare revendicativă din istoria regimului franchist. Se constată o creștere puternică a mișcării greviste în zona industrială din Barcelona". Potrivit știrii transmisă de France Presse în această regiune sînt în grevă 20.000 de oameni ai muncii cărora li s-au alăturat în ultimele 24 de ore muncitorii de la fabrica de mașini de scris „Hispano-Olivetti". La Bilbao continuă greva celor 20.000 de oameni ai muncii. La întreprinderea națională „Bazan" din Galicia continuă greva „brațelor încrucișate". În provincia Asturia numărul greviștilor se ridică la 35.000, în Catalonia la 20.000.

Lupta curajoasă a proletariatului spaniol se bucură de sprijinul și simpatia maselor largi populare din Spania. La această luptă s-au alăturat și studenții, profesorii și funcționarii, cerînd drepturi politice, mărirea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de viață.

Speriat de amploarea mișcării greviste, regimul franchist a dezlănțuit un val de crunte represiuni. În multe regiuni ale țării a fost introdusă starea excepțională. Au fost arestați și maltratați sute de greviști și patrioți. Dar greviștii înfruntă cu curaj teroarea și gloanțele asasinilor.

Valul mișcărilor greviste care a cuprins Spania își are explicația în dezastruoasa situație economică și politică din această țară. În cei 23 de ani de stăpînire, regimul franchist a dus țara de rîpă. Numai din anul 1946 și pînă astăzi, prețurile au crescut de 15 ori. În industrie, există 1.500.000 de oameni care n-au de lucru. Ziaristul italian Rubens Tedeschi scria într-un articol în care înfățișa starea grea în care se află oamenii muncii din Spania, că în această țară există „cel mai scăzut nivel de viață din Europa occidentală".

În nesfîrșite lipsuri și suferințe se zbat și oamenii muncii de la sate. În Spania mai mult de două treimi din pămînt se află în mîna marilor moșieri, industriașilor, monopoliștilor și clerului, care exploatează cu cruzime pe țărani. 2 milioane de țărani n-au nici un petec de pămînt, iar alte 3 milioane posedă sub un hectar. La acestea mai trebuie adăogat și faptul că în multe regiuni muncile se efectuează cu unelte foarte înapoiate, ca în urmă cu 500 sau 1000 de ani. Toată această situație face ca 91-92 la sută din gospodăriile țărănești, aproape 7 milioane de oameni, să nu-și poată asigura nici cele strict necesare traiului.

În aceste condiții social-politice se desfășoară puternica mișcare grevistă a proletariatului spaniol, care marchează un moment important în viața poporului mult încercatei Spanii. Așa cum se subliniază în manifestul Partidului Comunist din Spania difuzat la 22 mai la Madrid și reprodus de agenția France Presse astăzi există condiții pentru ca mișcarea antifranchistă să devină calea generală de folosire a tuturor formelor luptei de masă, de la încetinirea lucrului și greve pînă la demonstrații de stradă „pentru a ajunge la greva națională sub conducerea forțelor opoziției antifranchiste".

Sudul S.U.A.

Un ținut de robie pentru oamenii muncii

Priviți acest clișeu: un plug de lemn tras de un catîr. S-ar putea crede că fotografia a fost făcută undeva într-o colonie din Africa. Nicidecum. Aceasta e America zilelor noastre, unde alături de o agricultură cu un înalt nivel de mecanizare, stăruie mizeria, sălbăticirea și înapoierea. Așa arată Sudul Statelor Unite.

Cele de mai sus le relatează în ziarul „Izvestia" ziaristul sovietic N. Karev, care a făcut nu de mult o lungă călătorie cu automobilul prin Sudul S.U.A., acoperind o distanță de aproape zece mii de mile.

În Sudul Statelor Unite, scrie Karev, pămîntul se află în stăpînirea moșierilor, a băncilor și a societăților de asigurări. 1,8 la sută din marii latifundiari controlează aproape 40 la sută din producția agricolă a Sudului; 5 la sută din marii proprietari de pămînt controlează peste trei pătrimi din această producție. Mai mult de 80 la sută din totalul fermierilor depind pe de-a-ntregul de moșieri, bancheri, și corporații.

Moșierii și bancherii parcelează pămîntul în loturi mici, pe care le arendează fermierilor dijmași. Dijmașul dă trei pătrimi din recoltă moșierului, iar ce-i mai rămîne vinde pe nimica, la prețuri adesea de 10—15 ori mai mici decît cele de pe piață. Fermierul dijmaș e veșnic îndatorat moșierului.

Practica dijmei e un indiciu grăitor că în S.U.A. se frînează progresul tehnicii cu scopul de a menține un sistem de exploatare semisclavagist care le aduce moșierilor profituri uriașe. În Sudul Mijlociu, unde se practică pe scară largă dijma, numai mai puțin de o zecime din recolta de bumbac se strînge cu mașinile. Recoltarea manuală a bumbacului e de două ori mai ieftină decît cu ajutorul mașinilor.

În statele Carolina de Nord și de Sud, Georgia, Alabama, Missisippi și Luisiana catîrul rămîne principala forță de tracțiune, iar plugul de lemn și sapa — uneltele de bază.

Sudul american — își încheie N. Karev însemnările — rămîne un ținut de robie pentru oamenii muncii, și albi, și negri.

Ferma „Santa Rita"

O fermă ca multe altele din Ecuador și din celelalte țări ale Americii Latine. O fermă pe pămîntul căruia trudesc țăranii pentru astîmpărarea foamei, în timp ce stăpînul ei, fermierul exploatator și asupritor, îngrămădește cîștiguri peste cîștiguri. Dinspre fermă se aud, desigur, vaiete și cîntări. Vaietele sînt ale truditorilor — cîntările ale trîntorului. Dar, iată că de curînd, la ferma „Santa Rita" s-a petrecut un lucru care a tulburat tihna fermierului și a întrerupt cîntările. Peste 100 de familii de țărani din provincia Azuay — atestă o știre din Ecuador — au ocupat ferma cu numele ales parcă din calendar. Au acaparat-o pentru ei — că dacă ei muncesc pămîntul, al lor se cade să fie. Fermierul în cauză a primit imediat ajutorul guvernului: trupe pentru „cumințirea" țăranilor îndrăzneți. Dar, țăranii care au acaparat pămîntul fermei „Santa Rita" ca și ceilalți țărani din această țară, nu sînt singuri în lupta pentru pămînt, pentru un trai omenesc. În semn de solidaritate cu ei, sindicatele din provincia Azuay au adresat un apel guvernului ecuadorian în care cer să fie înfăptuită neîntîrziat reforma agrară.

★

Problema reformei agrare este una din problemele principale în lupta pentru eliberarea națională a poporului ecuadorian. Țara fiind înrobită de către imperialiști, iar la sate dăinuind rînduielile semifeudale, focul luptei este îndreptat așadar împotriva dominației imperialiste și a stăpînitorilor fără drept ai pămîntului. În Ecuador, marii proprietari de pămînt sînt companiile imperialiste. United Fruit — monstrul verde — a acaparat circa 150.000 hectare. Colac peste pupăză — în Ecuador și-au făcut apariția în ultimii ani alți corbi de pradă: un grup monopolist vest-german, care acaparează la repezeală pămînturi în țară. În întrecere cu aceștia se află biserica catolică care, deși legea nu-i permite să aibă mari proprietăți funciare, a acaparat pămînt — prin înșelăciune bineînțeles — și a obținut dreptul de proprietate asupra lui.

Țăranilor din Ecuador le-a rămas — după cum este o vorbă a noastră — numai „firimiturile de la masa celor bogați". Recensămîntul din 1954 arată, de pildă, că 241 de gospodării moșierești stăpînesc 1.600.000 hectare, suprafață egală cu aceea deținută de 329.000 gospodării țărănești mici și mijlocii. În țară există zeci de mii de loturi de pămînt mai mici de 1 hectare. Peste 1.200.000 de țărani cîștigă fiecare pe zi tot atît cît costă întreținerea minimă a unui cal din armata Ecuadorului, adică 3 sucri, ceea ce înseamnă pentru un om foamete și mizerie.

Este știut că în Ecuador țăranii indieni reprezintă aproximativ 35-40 la sută din întreaga populație a țării. Ei sînt nevoiți să ia în folosință temporară de la moșier o mică parcelă, cam de 0,5-2 hectare, pămînt cu o productivitate slabă, de regulă neirigat. Pentru dreptul de a se folosi de această bucată de pămînt, țăranul trebuie să muncească pe pămîntul moșierului 4 zile pe săptămînă, primind atît de puțin pentru o zi lucrată încît numai plată nu poate fi numită ceea ce duce acasă la familie. Munca neplătită pe pămîntul moșierului, dijma pe jumătate, vinderea recoltei către latifundiar, îngrădirea dreptului de deplasare a celor care muncesc la moșier, purtarea cîinească a acestuia, toate persecuțiile posibile într-o țară unde stăpînesc moșierii și capitaliștii, fac ca țăranii din Ecuador să sufere cumplit. De aceea, în ultimii ani acțiunile țărănești au luat și în această țară o amploare deosebită. În special lupta țăranilor indieni din Ecuador a devenit tot mai dîrză și mai hotărîtă. Grevele lor au durat cîte 12-14 luni.

★

Ca și în alte țări ale Americii Latine, țăranii din Ecuador au început, cu de la ei putere, să ocupe pămînturile exploatatorilor și asupritorilor, cum au făcut, bunăoară, acum cîteva zile cele peste 100 de familii care au ocupat ferma „Santa Rita".

RADU SANDU

Importanța evidenței separate în determinarea eficienței economice a culturilor irigate

(Urmare din pag. 1-a)

lui de producție însoțit de condițiile naturale în care s-a desfășurat, oferind date prețioase din punct de vedere științific și în ultimă analiză pentru sporirea producției.

Din evidența primară, toate datele se trec în evidența contabilă care, de asemenea, se ține separat pentru culturile irigate.

În scopul urmăririi influenței irigației asupra sporirii producțiilor (față de culturile neirigate), cheltuielile de irigare se țin în conturi separate și anume: un cont pentru întreținerea sistemului de irigație și altul pentru exploatarea lui. Din însumarea cheltuielilor de la aceste două conturi rezultă cheltuielile de irigare a culturilor.

Cheltuielile fiind defalcate pe elemente de cheltuieli (salarii, carburanți și lubrifianți, amortisment, etc), ne dau posibilitatea de a constata ponderea fiecărui element în prețul de cost și de a lua măsurile necesare pentru înlăturarea deficiențelor ce fac să mărească acest preț și să micșoreze eficiența economică a irigațiilor.

Gospodăriile care au urmărit cu atenție ținerea evidenței primare și contabile în mod separat față de culturile neirigate au putut să se orienteze în îmbunătățirea procesului tehnologic, realizînd producții sporite de la an la an și la un preț de cost din ce în ce mai redus decît în condiții de neirigare.

Dat fiind faptul că, așa cum arată Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie-1 iulie 1961, irigațiile vor lua în următorii ani, o mare extindere, gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective vor avea toate posibilitățile să realizeze prin irigații recolte constante la hectar de cel puțin 5.000 kg porumb. Numai de pe aceste terenuri se vor putea recolta cca 5 milioane tone de porumb, aproape cît obținem acum în mod obișnuit în întreaga țară.

Realizarea acestor sarcini mărețe necesită urmărirea tuturor elementelor procesului de producție și înregistrarea lor într-o evidență separată a culturilor irigate. Corelarea acestor elemente cu toți factorii care îi generează și determină prețul de cost prezintă o importanță deosebită în luarea măsurilor pentru mărirea eficienței economice a irigațiilor. De asemenea, analiza elementelor prețului de cost dă posibilitatea de a găsi în gospodări rezerve interne pentru realizarea de economii.

Trebuie remarcat faptul că dacă în anii 1957—1958 prețul de cost la porumb irigat a fost de 500—600 lei pe tonă, față de porumbul neirigat unde tona a costat 6—800 de lei, în anii 1959 și 1960 prețul de cost la tona de porumb irigat a scăzut, în cea mai mare parte din cazuri, sub 500 de lei tona, fiind de asemenea mai mic decît în cazul culturilor de porumb neirigate. De exemplu G.A.S. Călărași, în anul 1957 a obținut în condiții de irigație 4.427 kg de porumb boabe la ha, cu un preț de cost de 598 lei tona, iar în cultura neirigată a realizat numai 2.672 de kg la ha cu 797 lei tona. În anul 1960, în această gospodărie prețul de cost la porumbul irigat a fost de numai 460 lei tona, cu mult mai mic decît la cel neirigat.

Din cele de mai sus rezultă că, prin evidența separată a culturilor irigate, se creează condiții pentru a se determina în mod real eficiența economică a irigațiilor și factorilor care contribuie în mod hotărîtor la realizarea ei, dîndu-ne posibilitatea să luăm măsurile necesare de înlăturare a deficiențelor.

Față de cele arătate se impune ca toți lucrătorii din sectorul de irigații să acorde toată atenția întocmirii în mod real a evidenței primare și contabile pentru culturile irigate și găsirii soluțiilor cele mai indicate în scopul măririi eficienței lor.

Organele de îndrumare și control și conducerile gospodăriilor de stat, trebuie să aibă în centrul atenției această problemă, deoarece toate concluziile privind eficiența economică a irigațiilor vor fi bazate pe evidența separată a culturilor irigate.

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București. Telefon: 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.